

הארון הירושלמי של בית הכנסת
וארגוני אורתודוקסיה
World Organization of Orthodox Communities and Synagogues

ארגון רבני צהר
היהודים של כלנו

פתח לנו שער

תפילות • חג • משותפות
תחת כיפת השמיים

לע"נ ד"ר אריה (ליואן) קרוניץ ז"ל

מחזור ליום כיפור לימי הקורונה

נושח עדות המזורה

"כלם פושטים יד שלום, סולחים ומוחלים איש לרעהו ובלב טהור מלא אהבה מתכנסים לבית הכנסת, הורסים כל המיחיצות המבדילות בין אחיהם ומתפללים וכайлוי אמורים באזה: אם אחד בראבנו, אל אחד בכלנו. יחד בכלנה בדרכיו. מה הוא סולח ומוחל, סליחה וכפרה לכל! ובשליחתנו זו לאחרים אנו מטהרים את נפשנו בריותינו - אף אנו נטול ונמחל, סליחה וכפרה לכל! ובשליחתנו זו לאחרים אנו מטהרים את נפשנו ומשבים אורה על מנוחה ושלוותה" (הרשל"ץ הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל זצ"ל).

מחזור זה שלמניכם כולל בתוכו את התפילות הפופולריות וחומרת את יום כיפור: כל נדרי, תפילה ערבית ותפילה בעיליה. הוא נועד לפחות כפתחו לתפילות אלו שבנה מתכוונים מתפללים רבים אל בית הכנסת. בין שיטי התפילה מצאים מבואות לסדר התפילה האמורים מתחת לכם, המתפללים, חוותה שיש בה פתיחת הלב ליום זה שכולו לב טהור מלא אהבה.

"כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יָכֹפֵר עֲלֵיכֶם לְטַהֲר אֱתָכֶם. מִכֶּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהַרְוּ"

גמר חתימה סובה! ■■■

כתיבת: הרב הראל מקיס | ייעוץ: הרב איל ורד | ערכאה לשונית: שמואל מרצין | עיצוב: [דילג'ר שומרון](#)

א כל נדרין

ושוב היום זהה הגיע. יום אחד בשנה שבו מרוץ החיים נעצר מלכת. כולם מתכוונים לבית הכנסת של בית אבא, עטופים בטלית כמלacci השרת וממחינים לרגע שבו מרוצת החיים תפנה את מקומה לאוירח היום הקדוש ביותר - ליום היכפורים.

האות ניתן. הקהל כולו מתחילה בשירת "לך אלי תשוקתי" בגעימה עתיקת יומין העוברת מדור לדור. כך כתוב הרב חיים סבתו על מה שחש גיבור סיבורי עזרא סימנ טוב, איש ירושלים, ברגעים אלו:

"איזה רוח טהרה ופיוס מתפסתת אז בעולם. אף זכרון החטא היה נראה כאילו נמוג ממנו אותה שעה, ונתמלאת אהבה כלפי העולם כולו. וכשהיה יושב בבית הכנסת 'זהרי חמה' קודם 'כל נdry' עם כל הקהל עטופי טליתות לבנות ושמעו את חכם אלהו רפאל המכון פותח בפיוט 'לך אלי תשוקתי', בק' חשי ואהבתני. לך לבי וכליותי, לך רוחי ונשפתני', הריגש שליבו ממתלא תשוקה גדולה ואהבה. וכשהגיע חכם רפאל לשורות האחרונות שבפיוט יאור גאנז לנטיה. יהי סתרוי וסכתני. ותחת צל ננטיה, תננה בא את מחתצתי' היה כולם נרגש ונרעש לאילו רוח טהרה באה' מפינות הבית ושורה עלי'. פעם אחת באוותה שעה עלתה בלביו מחשבה, הלוואי וכשיבו יומו ויצא מן העולם, בפיוט הזה יצא ובגעימה הזאת" (רב חיים סבתו, כעפוף שחר, ספרי עליית הגג וידיעות ספרים, 2005).

פיוט "לך אלי תשוקתי" לרבי אברהם אבן עזרא

לך לבי וכליותי. לך רוחי ונשפתני:
לך עצמי לך רמי. וועורי עם גויתני:
לך רוחיך לך פחי. ומבטיחי ותקותני:
לך יחיד בלישני. לך תורדה יתחדתני:
לך עזורה בעת צרה. היה עזורי בצרתי:
לך שבריך רפא שבריך. ואות ציריך ורפתי:
לך נצחיך בך אבטה. עדרי תאיר אפלתני:
לך אני בעוזיך. ואך כי אחריך מותני:
לך ישעך סלח רשעך. ואת פשעך ואשפתני:
לך אבכה בלב נרכחה. ברב שיחיך ותוגתני:
ונגדול מנטשו חטאך. וגדרלה יעד משובתני:

ברכת רב דוד סטיו
יר"ר ארగון רבני צהר

"אבינו מלכנו מנע מגפה מנהלתך".

את המשפט זהה נאמר במהלך יום היכפורים לפחות חמישים שנים. סביר להניח שבמשך השנים אמרנו אותו מאות פעמים, אבל ספק אם ידענו כמה המגפה זו קרובה אלינו.

השנה אנו אומרים את המילים הללו בחרדת קודש ובכונה הפshootה-ביבורת. אנחנו הסר מעליינו את המגפה הנוראה שכבר כילתה מאות אלפיים של בני אדם ושיבשה את חיים של בני כל המין האנושי.

בעבר, היה המנהג שבעת צרה יוצאת הקהילה לרחובות של עיר ומתפללת במרחב הפתוח. כמורויזים לומר: זו אינה זעקה פרטית של קבוצה אחת. העולם כולו משוער לישועה ורפאיה. השנה אנו עושים כן בעל-זכרונו. כבר כמה חודשים שבתי הכנסת מושבטים כמעט לחלוטין והתקילות בערכות בחצרות ובמרפסות.

והנה יום היכפורים מגיע והגעוגעים מציפים את כלנו. נעשה הכל כדי להעתיק את החוויה המייחודת של בית התפילה והרינה למרחב הציבור.

ארגון רבנן צהר בשיתוף עם ייחד - אור תורה סטפן והארגון העולמי של בתיה הכנסת פונה למנייני החצרות והרחובות להזמין את הציבור כולם להיות שותף בתפילותינו.

תhaar זו שעתנו היפה שבה נتلכד עם אחד המבקש בקול צלול "מנע מגפה מנהלתך" ויתקלו תפילהינו ברצון.

כתיבה חתימה כובה! ◆◆◆

בשילוב קטעים מתרן:
כעפוף שחר מאת חיים סבתו, ספרי עליית הגג וידיעות ספרים, 2005
אתר "חכימא"
אתר היפוי והתפילה מבית סנונית

ולבן גדרלו ציר. וקצראתי וריעטה: ויצרנו צוררי תמיד. כמו שטן לאטמי: ועליו לא עלי בלהטו. חמס עם תלונתי: מאדר אפחר גם ארע. מאדר גידל מהומתי: ואעמד נגידך ערום. ומה תהיה תשיבתי: ויבאו ימי שלום. ותקרב עת פקדתי:ומי יעד לפניך. וכי היה תמירתי: מכאן מתחל הויידי

ואוי עלי זהה לי. אם תרנייני ברשעתני: יעכני ופתני. במועצות לרעתני: ועת עילו עלי לבי. עונותי במטתי: וארכזו עת אהוי זוכר. לפניך מועתי: ביום כי ענה בחשי. ואכל מפרי דתני: ושמעך עת שמעתיהו. מאדר עטי ויראתני: ואיך חשבון לך אහן. ואיך אצדיק בטענתי:

פיטו "שמע קולי" המוחסם לרבות האי גאון
שמע קולי אשר ישמע בקולות. והאל המקובל התפלות:
והעושה בליך חקר גוזלות. ונפלאות והנורא עלילות:
ונחכם ותקים לעולם. והחסיד והמרבה מחלוקת:
ונחרחים והחנון והטוב. וישראל למלאות כל שאלות:
אשר ענה לאברהם ויצחק. וישראל למלאות כל שאלות:
והעונה בבביה פלא לישוף. ובבור העלהו גוזלות:
והעונה במצרים לעמו. והוציאם לחרות מסבלות:
והעונה בים ייעירים. וטבע אויביהם במצולות:
והעונה בהר סיני למשה. ובשרהו בטובך בגאות:
והעונה לאהרן בקטרת. וגם פינחס עניתו בפלילות:
והעונה יהושע ועלי. וגם חפה בהתחננה במלות:
והעונה שמואל בתשובות. והעונה עלי משבר לחלות:
והעונה שלמה רב שלומות. וגם דור אשר שר לך במעלות:
והעונה לאליהו בפרמל. ואשירה ואכליה מאכלות:
והעונה בישע לאליהו. וחזקיה עניתו בתקלות:
והעונה לבב הים ליזנה. והוציאתו לאורות מאפותות:
והעונה חנניה וערידה. ומישאל בהצלות להפלות:
והעונה לדניאל ברחמי. ומלאך חילצו משחלות:
והעונה למרדכי ואסתר. והפקת גונותם לגילות:
והעונה במעו עור לעזרא. וחשמונים עניתם במלחות:
והעונה בתוך מעגל לחוני. בעת נשבע בשמך רב פעולות:
והעונה לכל צדיק וחסיד. אשר היו בכל דור בקהלות:
והעונה אניות ים בסערות. והעונה למתענה במלחות:
והעונה להולכים בישימון. והעונה אסירים בכבולות:
והעונה לכל צעק וקורא. וכל באים לפניך לחלות:
ענה עני שלל כל השפלים. ושה חטאו מקבל התפלות:
ווארך נא ברחמייך שנוטו. וצוה כל שאלותיו למלאות:
ויחשב כל התפלותיו קטרת. לפניך בקרבותן ועולות:
והאל המקובל התפלות שמע קולי אשר ישמע בקולות:

המילה "נדורי" נשמעת לאחרונה פעמים רבות מדי. אך האם אמר מיחסים משמעותם למלים שאנו מוצאים מפינן? מספרים על רבינו מלפני משה הכהן מגירבה, ששמעו פעם את נאדו מקל את התרגגול שהתרוצץ בחזר וגער בו. "אבל סבא זה רך תרגגול" השיב הנכד, "הוא לא מבין מה שאני אומר...". "הבעיה אוננה התרגגול", השיב החכם הגירבא, "אלם המילים הקשות שאנו מתרגלים לומר, שנכנסות לנו לתוך הלב ופוצעות אותו...".

וגולתי גונבתה. הרעותי והרשעתני:
וטעיתו ויעצתה. וכזבתי וכפרתני:
ונאצתי וננטפי. וסודרתי וסודחתני:
וצדרתי וצערתי. וקללתה וקלקלתני:
וסדרתי מדרכיך. וכסתני בלםתי:
וכחשתוי ומעלתוי. ועשקתי ורצותוי:
ואשמתה בילדותי. ובגדתני בזקנותי:
ועובת רצונך. והלכתה בתאותי:
והרביתה להסיך חטא. עלי רשיי וחובתי:
ואין לי בלתק מנוס. ומפרק היא סליקתי:
ואם תבאי במשפט עברך מה היא גבורתי:
בקש נור מאדר נהדר. ואיך תופך משוגתני:
רצונך אשאלה תמיד. למלאות את שאלתני:
והבט רוב תלאותי. ודרותי בಗלוותי:
ואל נא תעלם אונך. לזרחותי לשועתי:
וهرאנני תשועתך. בטרם יום תמותתי:
ולעננה שבעה נפשי. ערי קצתי בחייבת:
הכי אתה מנת חלקוי. ורנטית וטובת:
ששון לבני ואור עיני. ומעי וחמדתי:
הביבני עבדתך. ולך תהיה עבדת:
והוורני דרכיך. וישראל נתיבתני:
בכל לבי דרשתך. ענני יה דרישת:
ונפשי אמרה חלקוי. היא ונחלת:
ויום לכתלי לפניך. רצה נא את היליכת:
ותשלח מלacci החן. ויזצוא נא לאטמי:
יביאוני לגן ערנק. ושם תהיה ישיבת:
ואור גנו לפניך. יהי סתרי וספתני:

אור זרע לצדיק, וליישרי לב שמחה:

כאשר אדם קונה בגדים חדשים, כאשר מזמין לפניו פרי חדש, כאשר הוא שומע בשורה טובה - עליו לברך "שהחינו וקיימו והגינו לזמן הזה". אך ביום זה שבו אנו מתעדים ומזכירים את עונותינו שוב ושוב, מה הטעם לברך בו "שהחינו?"?

משל הדבר לבית שבו התקלקלה מכונת הקביסה והגדים המטונפים הולכים ומצטברים. היום שבו הגיע הטכני ותיקן את המכונה היה מעיר, מיגע ומתיש: בני הבית נאלצו להקדיש את כל זמןם לכיבוס הבגדים שהצטברו. יחד עם זאת, האם יש שמחה גדולה יותר מאשר שמחת על שaczו להגעה בזמן זה שבו כל הכתמים נעלמים והגדים שבין להיות נקיים כבעבר? ומהispiel לנמשל. يوم היכירויות הוא היום שבו אנו זוכים לנתקות את נפשנו מכל חטא ועוזן שבדקו בנו במהלך השנה. האין ראוי שנברך בו על שהגיענו בזמן זה? ודאי הוא, ואולי אף אין ראוי ממן!

המברך אומר: בירושות מורי ורבותי. הקהל עונה: שמים! (כלומר: בראשות שמיים) ברוך אתה
ה' אלהינו מלך העולם, שהחינו וקיימו והגינו לזמן הזה: עונינו אמרם.

אחר כך החזן מברך את הקהלה:
מי שברך אבותינו אברם יצחק יעקב ומשה ואהרן ודרור ושלמה. וכל הקהילות הקדושות והטהרות.
הוא יברך את כל הקהיל הקדוש הזה. גודלים וקטנים. הם ונשיהם ובניהם ותלמידיהם. וכל אשר להם.
מלפआ ועלמא הוא יברך תבון. ויזה יתבון. וישמע بكل צלותכם. תפתקון ותשובון מכל צרה
ועקפה. והוא בימרא דירדור בסעדכם. ווין בערכם. ופרקוש ספת שלומו עליכם. ויטע בינויכם אהבה
ואחותה. שלום ודיונות. ויסלק שנאת חם מפייכם. וישבור על הגוים מעל צארכם. ויקים בכם מקרא
שפטותם: ה' אלהי אבותכם יסף עלייכם בכם אלך פעמים. ויברך אottonם באשר דבר לךם. ויקתבכם האל
בספר חיים טובים. ובמי הרצין נאמר אמן:
בקהילות רבות נהגו בשעת רצון זו גם לעשות "מי שברך" לחולים ולהבדיל "אשכבה" לנפטרים.

תפילה לשלום המדינה

אבינו שבשמים, צור ישראל וגואלו, ברך את מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאלתנו.
הן עליה באברת חסdeck ופרש עליה ספת שלוםך, העמד בראשה אנשי חיל, יראי
אלקים, אנשי אמת שונאי בצע ושלוח אורך ואמתך אליהם ותקנם בעצה טובה מלפניך.
חוק את ידי מגני הארץ קדשנו, והנחלת אלקינו ישועה ועתרת ניצחון תעטרם, וננתת
שלום בארץ ושמחה עלם ליושבה. ואת אחינו כל בית ישראל, פקד נא בכל ארצות
פזריהם, ותוליכם מירה קוממיות לציון עירך ולירושלים משפטך, כפתוב בתורת
משה עבדך: אם יהיה גורבן בקיצה השמים ממש יקbezך ר' אליקך ומשם יקחך: וזה יברך
ה' אליך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירושה והיטבר מאבתיך: ויתחר לבבנו
לאהבה וליראה את שפטך, ולשמור את כל דברי תורהך, ושלח לנו מירה בך פוד משפט
צדקה, לפדות מתחי קץ ישועתך. הופע בהדר גאון עז על כל יושבי תבל הארץ, ויאמר
כל אשר נשמה באפוי: ר' אלקי ישראל מלך ומלכותו בפל משלחה, אמן סלה

כמו עוצמה טמונה במילאים היוצאים מפיינו כמה כוח יש בהן! בדיורן, יכול
האדם לבנות עולם ומילאו או חיללה להרים ומלואו. יתכן שבמהלך
השנה שחלפה שכחנו את כוחן של מילאים, נשבענו או נדרנו - היכן שהיה
צריך ואולי גם היכן שלא. אך תחוות האחריות הכבודה זו מלאה אותנו
יום יום לאורך השנה ואינה מרפה מאיתנו. על יום זה שבו ספרי הזיכרונות
של כולנו נפתחים כבר אמרו חז"ל: "בשלשה מקומות פנססו של אדם
נפתחת... והנorder ואינו משלם" (מדרש תנומה, פרשת וישלח, סימן ח).
ליום היכירויות אנו רוצחים להיכנס נקיים. כלוח נקי - ללא התcheinויות, נדרים
או שבועות. אנו רוצחים להתחיל מחדש.

בשעה זו, של אמרית "כל נדרי", נעמוד כולנו בפני ישיבה של מעלה וישיבה
של מטה, ובamar בפניהם:

**נדינה, לא נדרי.
ושבעنا, לא שבויי.
ונסלח לכל עדת בני ישראל.**

פותחים את ההיכל ואומרים:

אתה הראת לרעת כי ה' הוא האלהים. אין מלבחו: אין במו נבָלָה אֶלְהִים אֲדֹנֵינוּ וְאַיִן בְּמַעַשֵּׂיךְ:
כי ה' אלהינו עטנו באשר היה עם אבותינו. אל יעבנו ואל טלשנו: הושיע את עטך, וברך את נחלתך.
וזעם ונשאש עד העולם: נזיה בנגע הארץ ויאמד משה. קמיה והיפצז איביך וייטס משלנאיך מפניך: קמיה
למנוחתך. אתה וארון עזך: כהניך ילבשו צדקה. והסידיך ירננו: בעברך דוד עבדך. אל תשב פנוי משיחך:
מושאים את ספרי התורה, כדי לזכות את זכות ספר התורה עמו בשעה זו. החזן או מי שנושא
את ספר התורה אומר:

בישיבה של מעלה. ובישיבה של מטה. על דעת המקום ברוך הוא. ועל דעת הקהיל
הקדושה זהה. אנחנו מתיירין להתפלל את העברינו:

כל נדרי. ואסרי. ושבוי. ונחי. ותדרמי. וקונמי. וקונגי. יי נדרנא. זי ננדך. זי
אשתחבאנא. זי נשתבע. זי נפינא. זי ננחי. זי נתרמן. זי אסראן על
נפשתנא. זי נאסר. מיום הכהפורים שעבר עד יום הכהפורים הזה שיבא علينا לשלים.
ומיום הכהפורים זהה עד יום הכהפורים שיבא علينا לשלים. נדרנא לא נדרי. ושבוענא
לא שבוי. ונדרוינא לא נדרוי. וחדרמן לא חדרמי. ואסראן לא אסרי.

כל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם, כי לכל העם בשגגה:
כדי לחזק את תוקפה של התורת הנדרים, כופלים כל נדרי שלוש פעמים: מהmilim "כל נדרי"
עד "בשגגה".

בחלק מהקלות צפון אפריקה נוהגים להוסיף גם התורה זו:
שדי לנו, מחול לנו, מותר לנו. מחול לנו ולכם, שדי לנו ולכם, מותר לנו ולכם.
שדי לנו ולכם ולכל ישראל, מחול לנו ולכם ולכל ישראל, מותר לנו ולכם ולכל ישראל.
שדי לנו ולכם ולכל ישראל מפני בית דין של מעלה.

וְעַרְבִּיֶּת

החן פותח באמירת הפסוקים (ויש קהילות שלא נהגו לאומרם):
והוא רוחם יכפר עון ולא ישורית והרבה להשיב אפו. ולא יער כל חemptו: והושעה. המלך יעננו ביטום קראני
החן אומר צxi קדיש בנעימה מסורת השמורה לימי הנוראים:
יתגדר ותתקרע שמה רבא. (עוני: אמן) בחיכון ובומיון ובחי דליך בית ישראל בראשותה. נימליך מלכותיה. ונצחה פרקניה. וקרב
משיחיה. (עוני: אמן) לעילא מן כל ברכתה. שירתה. תשבחתא ונחמתה. דאמין
היא שמה רבא מברך לעלם וועלמי עלמא יתרבך ותשבחך. ותפארך. ויתרומס. ויתנשא. ותתדרך. ותעללה.
ויתהلال שםיה דקדשא בריך הא. (עוני: אמן) לעילא מן כל ברכתה. שירתה. תשבחתא ונחמתה. דאמין
בעילא ואברכו אמן. (עוני: אמן)

החן אומר: ברכו את ה' המברך:
הקהלעונה: ברוך ה' המברך לעולם ועד:
החן כוזר: ברוך ה' המברך לעולם ועד:

◆ קריית שמע וברכותיה ◆

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר ברבבו מעריב ערבים בכם. פותח שערים
בהתבינה. משלגה עתים ומחליף את הזמנים ומסידר את הרכבים. במושבותיהם
ברקיע הארץ. בורא יום ולילה. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. המעריב
יום וymbיא לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה. ה' צבאותיו שמו. ברוך אתה ה', המעריב
ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עטך אהבת. תורה ומצוות חיקים ומשפטים אותנו לפרט.
על פון ה' אלהינו בשכנו ובkommen נשית בחקיק ונספח ונעלם ברכבי תלמיד תורהך
ומצוותיך וחוותיך לעולם ועד. כי שם חינו ואורך ימינו. ובם נגגה יום ולילה.
ואהבתך לא תסור ממנה לעולמים. ברוך אתה ה', אהבת את עמו ישראל:

ביום כיפור נהגו לומר את המילים "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" בקול רם ולא בלחש.

שמע ישראל, ה' אלהינו, ה' אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

ואהבת את ה' אלהיך. בכל לבך ובכל גוףך ייכל מארך: והוי הדברים האלה אשר
אנכי מזכיר היום על לבך: ושננתם לבנייך ודרכך בם. בשבתך בביתך ובכבודך בך
ובשבובך ובគומך: וקשרתם לאות על ידך. והוי לטעפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך:

תפילה לשalom חילוי צה"ל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את חיל צבא הגנה לישראל
העומדים על משמר הארץ ועריו אלгин מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים ומן הים
הגדול עד לבוא הארץ ביפשה באור ובים. יתן ה' את אובינו הקמים עליינו נגפים
לפניהם. הקדוש ברוך הוא ישמד ויציל את חילינו מכל צרה וצקה ומכל נגע ומחללה
וישלח ברכחה והצלחה בכל מעשה ידיוים. ירבר שונאנו תחתיהם ויעטרם בכתף
ישועה ובעתרת נצחון. ויקים בהם הפתוב: כי ה' אליהם ההלך עמכם להלחם לכם
עם איביכם להושיע אתכם ונאמר אמן.

ה' מלך ה' מלך לעולם ועד. (ב' פעמים)

מלך ה' לעולם אלהיך ציון לדוד הלוייה: (ב' פעמים)

מחזירים את ספר התורה למקום, ובהלכה להיכל אמורים:
מ้อมוד לדוחה. הבו לה' בני אלים. הבו לה' בבוד שמו. השתחוו לה'
ב בהדרת קרש: קול ה' על הרים. אל הכבור הרעים. ה' על מים רבים: קול ה' בנה. קול
ה' בהדר: קול ה' שבר ארץ. וישבר ה' את ארץ הלבנון: וירקדים כמו עגל. לבנון
ושרון במן ראמים: קול ה' חצב להבות אש: קול ה' ייחיל מרבך. ייחיל ה' מרבך
קיוש: קול ה' يولל אילות ויחשף יערות. ובהיכלו. בלו אמר בבוד: ה' למפל ישב.
וישב ה' מלך לעולם: ה' עז לעמו יתן. ה' יברך את עמו בשלים:

כשמכנים את ספר התורה להיכל, אומר החזן:
שובה לمعונך ושכון בבית מאוייך, כי כל-פה וכל-לשון יתנו הוז והדר למלאותך:
ובנכח יאמר שובה ה' רבקות אלפי ישׂראל: השיבנו ה' אליך וונשובה חרש ימינו
בקדים:

קידיש על ישראל. (עוני: אמן) בעילא די ברא בראשותה. נימליך מלכותיה. ונצחה פרקניה. וקרב משיחיה.
יתגדר ותתקרע שמה רבא. (עוני: אמן) בחיכון ובומיון בחדי רכלי בית ישראל בצעלא ובונם קרב ואמר אמן. (עוני: אמן) יהא שם רבא
(עוני: אמן) לעילא מן כל ברכתה. שירתה. תשבחתא ונחמתה. דאמין בעילא ואמר אמן. (עוני: אמן)
בclin הוז. (עוני: אמן) לעילא מן כל ברכתה. שירתה. תשבחתא ונחמתה. דאמין בעילא ואמר אמן. (עוני: אמן)

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיו ועל כל תלמידיו תלמידיו. העסquitן באוריתנא קדשנה. די באוריתנא הריןDOI בכל
אתר ואטר. היא לנו ויהון ולכון חנא וחסיד וארכמי. מוקם מאיר שמי וארכמי ואמר אמן. (עוני: אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע ושוועה ונחמה ושייבא ורפהה וגאלה וסליחה וכפירה זוויח ווואלה. לנ' ולכל
עמו ישראל ואמר אמן. (עוני: אמן)

עשה שלום במרומי. הוא ברוחמו מעשה שלום עליינו. ועל כל עמו ישראלי ואמר אמן. (עוני: אמן)

כל הקהיל אומר יחד את הפסוק הבא המבטא את מהותו של יום הכיפורים:

**בְּיֹם הַזֶּה יִכְפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֲר אַתֶּכָּם.
מִפְּלַחְתָּכֶם לְפִנֵּי ה' תְּטַהָּרוּ**

ה חזון אומר חצי קדיש:
יתגוזל ויתפרק שם רפואה. (עונים: אמן) בעלמא די ברא כרעותיה. ומילך מלכויותה. ויזמיח פרקניה. ויקרב מישיחיה. (עונים: אמן) בחיכון וביומיכון וחיכר בצל בת ישראל בעלה ובונם קרייב ואמר אמן. (עונים: אמן) היא שמה רבא מביך לאלים ולעלא עלי מא תברקה. ותשובה. ותרפה. ותונזר. ותעללה. ותכלל שמייה דרכשא ביריך הוא. (עונים: אמן) לעלא מן כל ברקנא. שיירנא. תשבחתא ותבהרנא. דאמירן בעלה ואמורי אמן. (עונים: אמן)

בשירו של שמוליק קראום, "רואים רחוק רואים שקור", שר מאיר בנאי: "בן אדם עצם שתו על מים, שורש מבקש, בן אדם כסנה מול השמיים, בו בוערת אש". דומה כי מילים אלו מתארות היטב את עמידתו של האדם אל מול אלוהים. ללא כל מחיצות המפרידות ביניהם - כל כלו סנה בוער.

כך היא תפילת העמידה של יום הכהנים, שחוט של חסד משורע עליה. אלו הם אולי הדקות הייחודיים במשר חיממה כולה שבahan כל אחד מאיינו הופך להיות מעין "רששות היחיד" משל עצמו, עומד לבחוד בדממה - بلا חזון, קורא או קהל שמצטרף ברקע. שורש מבקש לבדו, כסנה מול השמיים שבו בוערת אש.

◆ תפילה עמידה ◆

אדני, שפטוי תפחה. וכי נגיד תהלהך:

ברוך אתה ה', אלְהָינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבָרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנוֹּרָא. אֶל עָלָיוֹן. גּוֹמֵל חֶסְדִּים טוֹבִים. קֹנוֹה הַפְּלִזְוֹר חֶסְדֵּי אֲבוֹת. וּמְבַיאַ גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֶבֶהָה:

זכורנו לחיים. מלֵךְ חֶפְץ בְּחִים. בְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר חִים. לְמַעַן אֱלֹהִים חִים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה ה', מגן אבരה:

אתה גבור לעולם אדני. מלחיה מתיים אתה. רב להושיע. מורייד הפל. מכלכל חיים בחסד. מלחיה מתיים ברוחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולמים. ומתייר אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות וממי דומה לך. מלך מימות ומלחיה ומזמןיך ישועה:

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצורי ברוחמים לחיים:

**ונאמן אתה להחיות מותים: ברוך אתה ה', מלחיה המותים:
אתה קדוש ושםך קדוש. וקדושים בכל יום יהלוך סלה: לדור ודור המליכו לאל כי
הוא ליבו מרים וקדושים:**

ובכן יתקדש שםך ה' אלְהָינוּ על יִשְׂרָאֵל עָמָךְ:

והיה אם שמע תשמעו אל מוצתי אשר אני מצוח ארבעתם הימים. לאחבה את ה' אלהיכם וילעבדו בכל לבכם ובכל נפשכם: ונחתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלךוש. ואספה רגנן ותירשך ויזהרך: ונחתתי עשב בשרכ לך מהמתך. ואכלת ושבעתה: השמרו לבכם פן יפתח לבכם. וסרתם ועברתם אליהם אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף ה' בכם ועצר את השםיס ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכוללה. ואבדתם מהירה מעל הארץ הטבה אשר ה' נתן לכם: ושמחתם את דרכו אלה על לבכם ועל נפשכם. וקשרתם אתם לאות על ירכם ובשכובך ובគומך: וכתבתם על מזוזות לדברם. בשbatch בבייתך ובבלכתך בדרך ובשכובך ובគומך: ולמגדתם את בניםם לחתת להם. בימי הימים על הארץ:

ויאמר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישׂראל ואמרת אלהם ועשו להם ציון על פניהם בגדייהם לדרתם. ונתנו על ציון הכנס פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראותם אתנו וזכרתם את כל מזות ה' ועשיתם אותם. ולא תתורו אחריו לבכם ואחריו עיניכם אשר אתם זנים אחרים: למען תזבבו ועשיתם את כל מזותי. והייתם קדושים אלהיכם: אני ה' אלהיכם אשר הויצו אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים. אני ה' אלהיכם:

כל הכהן עונה: אמת
החזון: ה' אלהיכם אמת:

ואמונה כל זאת וקיים עליינו. כי הוא ה' אלהינו ואין זולתו. ואנחנו יישראל עמו. הפורנו מיד מלכים. הצעלו מלכנו מברך כל עריהם. ה' אל הנגיד לנו מצרינו. המשלים גמולו לכל אויבינו נפשנו: השם נפשנו ביחסים ולא נתן למוט רגלו. המדריכנו על במותו אויבינו. וירם קרניינו על כל שונאיינו. ה' אל העושה לנו נסים נקמה בפרעה. באומות ובמוסדות בארכמות בני חם. המקה בעבדותם כל בכורוי מצרים. ויוציא את עמו יישראל מתחום לחרות עולם. המעביר בנו בין גזורי ים סוף. ואת רודפייהם ואת שונאייהם בתהומות טבע.

ראו בנים את גבירותו שבחו והווו לשמו. ומילכו ברכzion קבלו עליויהם. משה ובני ישראל אך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם. מי מכבה באלים ה' מי מכבה נאדר בքדש. נרא תhalbת עשה פלא: מלכותך ה' אלהינו ראו בנים על הים ים בלב הדור והמליכו ואמרוה ה' ימלך לעולם ועד: ונאמר פירה ה' את יעקב. וגאלו מיד חזק מפניה: ברוך אתה ה', גאל יישראל:

השכיבנו אבינו לשלים, והעמידנו מלכנו לחים טובים ולשלום, ופירוש עליינו ספה שלומך ותקנינו מלכנו בעצה טובה מלפניך, והושיענו מהרה למן שמק והגן בעדרנו. ופירוש עליינו ועל ירושלים עירך ספת רוחמים ושלום. ברוך אתה ה' הפורש ספת שלום עליינו ועל כל עמו יישראל ועל ירושלים אמן:

וְהוֹפֵעַ בְּהִדּוֹר גָּאוֹן עָזָה. עַל כֵּל יוֹשְׁבֵי תִּבְלֵל אֶرְצָה. וַיַּדַּע כֵּל פָּעֻול בַּיְתָה פָּעַלְתוֹ. וַיְבִין
כֵּל יְצִירָה בַּיְתָה יְצִרָתָו. וַיֹּאמֶר כֵּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפָו: ה' אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. וּמְלֹיכָתוֹ
בְּכָל מְשָׁלָה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ. רָצָה נָא בָּמְנִיחָתֵנוּ: קָדוֹשָׁנו בְּמִזְוֹתִיק, שִׁים חָלְקָנוּ בְּתֹרוֹתָה,
שְׁבָעָנוּ מַטּוּבָה. שְׁמָחָנוּ בְּשִׁועָתָךְ. וַתְּהַרְתָּ לְבָנָנוּ לְעַבְדָךְ בָּאָמָת. בַּיְתָה ה' אֱלֹהִים
אָמָת, וַתְּבָרֵךְ מַלְכֵנוּ אָמָת וְקִים לְעֵד.

ברוך אתה ה', מֶלֶךְ מוֹתִיל וִסְוִילָה לְעַנוֹתֵינוּ וְלְעַנוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבֵיד אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל
שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מַקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל יְוֹם הַכְּפֹרוֹת:

רָצָה ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפְּלָתָם שָׁעה. וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹרָה לְדִבְרֵיךְ. וְאַשְׁיָה
יִשְׂרָאֵל וְלִתְפְּלָתָם מִהְרָה בָּאֶהָבָה תִּקְבֵּל בְּרָצָן. וְתַהֲיֵל בְּרָצָן תִּמְדִיר עֲבוֹרָת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:
וְאַתָּה, בְּרָחְמֵיךְ הַרְבִּים. תִּחְפֹּץ בְּנָנוּ וְתַרְצִינוּ וְתַחֲזִינוּ עַיִינָנוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרָחְמֵיכָם:
ברוך אתה ה', הַמַּחְזִיר שְׁבִינָתוּ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אָנָּהוּ לְךָ שָׁאתָה הָאָה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד. צָוָנוּ צָוָר חִינָנוּ
וְמְגַן יְשַׁעָנוּ אַתָּה הוּא. לְדֹר וּדֹר נָורָה לְךָ וּנְסִפְרָת הַהְלָתָךְ. עַל חִינָנוּ הַמְּסִוְרִים בִּיךְ.
וְעַל נִשְׁמֹותֵינוּ הַפְּקוּדּוֹת לְךָ. וְעַל נִשְׁקָּךְ שְׁבָכָל יוֹם עַמְּנוּ. וְעַל נִפְלָאוֹתְךָ וְטוּבוֹתְךָ
שְׁבָכָל עַת. עַרְבָּה וּבְקָרָב וְצָהָרים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלְוָה רָחְמֵיךְ. הַמְּרָחָם כִּי לֹא תִּמְנוּ חִסְדֶּיךְ,
בְּיַמְעוֹלָם קַיְנוּ לְךָ:

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוּם וַיִּתְנִשָּׂא תִּמְדִיר שְׁמָךְ מַלְכֵנוּ לְעוֹלָם וְעַד. וְכָל הַחַיִים יוֹרֵךְ
סֶלֶה:

וְקַתּוֹב לְחַיִים טוֹבִים כָּל בַּיּוֹם בְּרִיתָךְ:

וַיַּהַלְלוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת שְׁמָךְ הַגָּדוֹל בְּאָמָת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשְׁוֹעָתָנוּ וַעֲזָרָתָנוּ סֶלֶה
הָאֵל הַטּוֹב: ברוך אתה ה', הַטּוֹב שְׁמָךְ וְלֹכְנָה לְהֽוֹרוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבָרָכה חַיִם חַזְׁוֹחֶד צְדָקָה וּרְחַמִּים עַלְיָינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וּבְרָכֵנוּ
אָבִינוּ כָּלָנוּ בְּאַחֲרֵב אָוֹר פְּנִיק, כִּי בְּאֹור פְּנִיק נִתְחַת לְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִים. אֶהָבָה
וּחְסָד. צְדָקָה וּרְחַמִּים. בָּרָכה וְשָׁלוּם. וְטוֹב בְּעִינֵךְ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אָתָּה כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוֹב עוֹשָׁלּוֹם:

וּבְסִפְר חַיִם בָּרָכה וְשָׁלוּם וּפְרָנְסָה טוֹבָה וַיְשִׁיעָה וְנִחְמָה וְאֹורֶת טוֹבָות. נִצְרָר וְנִפְתָּח לְפִנֵּיךְ
אָנָחָנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִים טוֹבִים וְלִשְׁלוּם:

ברוך אתה ה', הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוּם. אָמָן:

יוֹהֵי לְרָצָן אָמְרִי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפִנֵּיךְ. ה' צּוֹרִי וְגַאֲלִי:

וּבְכָן תָּנוּ פְּחִדָּךְ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׁיךָ. וַיִּמְתַּחַר עַל כָּל מִתְּהָרָתָךְ. וַיַּרְאָךְ כָּל
הַמְּפֻשָׁתִים וַיִּשְׁתַּחַווּ לְפִנֵּיךְ כָּל הַבְּרוֹאִים. וַיַּעֲשֵׂה כָּל אֲגָדָה אֶחָת לְעַשְׂוֹת רְצָוֹן בְּלֶבֶב
שָׁלָם. שִׁירְעָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֹּוֹן לְפִנֵּיךְ. עַז בִּירָךְ וְגַבּוֹרָה בִּימִינְךָ. וַשְּׁמָךְ נִורָא עַל כָּל
מִתְּהָרָתָךְ:

וּבְכָן תָּנוּ בְּבוֹר לְעַמְּךָ. תִּהְלֵה לִירָאִיךְ. וַתָּקֹ�ה טוֹבָה לְדוֹרְשָׁיךְ. וַיִּפְתַּחַן פָּה לְמִתְּחָלִים לְךָ.
שְׁמָחָה לְאֶרְצָךְ. שְׁחוֹן לְעִירְךָ. וְצִמְחַת קָרְנוֹן לְרוֹד עַבְדָךְ. וְעַרְיכָת נֶר לְבָנָךְ מִשְׁיחָךְ.
בְּמִתְּהָרָת בְּגִמְינָה:

וּבְכָן צְדִיקִים יְרָא וְיִשְׁמַחוּ וַיַּרְאָם יְעַלוּ. וַחֲסִידִים בְּרָגָה גִּילָּוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפֵּז פִּיהָ.
וְהַרְשָׁעָה כָּלָה בְּעַשְׂן תְּכִלָּה. בַּיְתָבֵר מִמְשָׁלָת זְדֹן מִן הָאָרֶץ:
וְתִמְלָךְ אַתָּה הָאָה' אֱלֹהֵינוּ מִרְהָרָה עַל כָּל מַעֲשֵׁיךָ. בְּהָר צִוְּן מִשְׁבֵּן בְּבוֹדָךְ. וּבִירוֹשָׁלָם
עִיר מִקְדָּשָׁךְ. כְּפָתּוֹב בְּרָבֵרִי קָרְשָׁךְ: יִמְלָךְ הָאָלָהִיךְ צִוְּן לְרוֹד וְרוֹד הַלְּוִיאָה:
קָדוֹשָׁ אַתָּה וְנוֹרָא שָׁמָךְ. וְאֵין אֱלֹהָה מִבְּלָעֵדָךְ. כְּפָתּוֹב וְיִגְבָּה ה' צְבָאות בְּמִשְׁפָט וְהַאֲלָ
הַקְּרוֹשָׁ נִקְרָשָׁ בְּצִדְקָה.

ברוך אתה ה', המלך הקדוש:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִבְּלָעֵד הָעָם אֲהָבָה אֶתְנוּ וּדְרִצִּיתְנוּ. וּרוּמְתָנוּ מִפֶּלֶת הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִזְבֵּחַ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְבָנָנוּ לְעַבְדָתָךְ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּרוֹשָׁ עַלְיָנוּ קָרָאת:

וְעַתָּנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בָּאֶהָבָה אֶת יוֹם הַכְּפֹרוֹת הַזֹּה. אֶת יוֹם סְלִיחָת הַעַזְוֹן הַזֹּה. אֶת יוֹם
מִקְרָא קָדֵש הַזֹּה. לִמְחִילָה וּלְסִילִיחָה וּלְכְפָרָה. וְלִמְחָל בּוֹ אֶת כָּל עַנוֹתֵינוּ. בָּאֶהָבָה
מִקְרָא קָדֵש. זֶכֶר לִיצְיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ. מַחְלוֹל עַנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכְּפֹרוֹת הַזֹּה. בַּיּוֹם סְלִיחָת הַעַזְוֹן הַזֹּה. בַּיּוֹם
מִקְרָא קָדֵש הַזֹּה. מִחְחָה וְהַעֲבָר פְּשָׁעֵינוּ מִגְּנָר עַיִּינָךְ. בְּאָמָר: אֲנָכִי אֲנָכִי הוּא מִחְחָה פְּשָׁעֵיךְ
לְמַעְנֵי. וְחַטָּאתְיךָ לֹא אָזְפֵר: וְנוּאָמָר: מִחְחָתִי בָּעֵבֶר פְּשָׁעֵיךְ וּבְעָנָן חַטָּאתְיךָ. שׁוֹבֵה אַלְיָהִי כִּי
גְּאַלְתָּךְ: וְנוּאָמָר: בַּיּוֹם הַזֹּה יְכַרְפֵּר עָלֵיכֶם לְטָהָר אֶתְכֶם. מִכְּלָחָתְאִיכֶם לְפִנֵּי תְּתִהְרָה:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ יַעַלְהָ וַיַּבָּא וַיִּגְעַץ וַיִּרְאָה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכַּר וַיִּרְוְנוּ
וּזְכָרְנוּ אֲבוֹתֵינוּ. זֶכְרָנוּ יְרֹשָׁלָם עִירָךְ. וַיַּכְרֹן מִשְׁמִין בֵּן דָּוד עַבְדָךְ. וַיַּכְרֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפִנֵּיךְ לְפִלְיטָה לְטוֹבָה. לְחַנּוּ לְחָסֵד וּלְרְחַמִּים. לְחַיִם טוֹבִים וְלִשְׁלוּם.
בַּיּוֹם הַכְּפֹרוֹת הַזֹּה. בַּיּוֹם סְלִיחָת הַעַזְוֹן הַזֹּה. בַּיּוֹם מִקְרָא קָדֵש הַזֹּה. לְרָחָם בּוּ עַלְיָנוּ
וְהַוּשְׁעֵינוּ. זֶכְרָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בּוּלְטוֹבָה. וַיַּקְרֹן בּוּ לְבָרָכה. וְהַוּשְׁעֵינוּ בּוּלְחַיִם טוֹבִים.
בְּרוּבָר יִשְׁעוֹת וּרְחַמִּים. חֹס וְחַנְנוּ וְתִמְלֹול וּרְחָם עַלְיָנוּ. וְהַוּשְׁעֵינוּ בּוּאֵלָךְ עַיִּינָנוּ. בַּיְתָה
מֶלֶךְ חָנוּן וְרְחָום אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם בָּל בְּכָבוֹדָךְ. וְהַגְּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ.
מחוזר צָהָר לִיּוֹם כִּיפּוֹר

הוideo הוא חלק בלתי נפרד מתפילות יום הכהנים ואנו חודרים עליו בכל התפילות. עניינו העיקרי הוא לキח את החריות על מעשינו וערבות הדדיות (לכן הוא נכתב בלשון רבים ומכך גם חטאים שבודאי לא עשנו); וטמונה בו בשורה גדולה בוגעה לאפשרות התקון והתקדמות. אלא שזו איננה משימה קלה בעבר אף אחד: "להסתכל לאמת בפניהם, ישר לעיניים, להביט נוכחה, לשבור את מבוגן ההגנה העצמית, לertz את המחיצות המלאכותיות, לקרע את המסווה, וכל זה 'למען בחדר מושך ידינו'. אך ורק אז - לפניו' ה' תטהרו!'" (הרבי יוסף דב סולובייצ'יק)

אנא ה' אלינו ואלהי אבותינו. תאלא לפניך תפלה לנו. ואל תתעלם מלפננו מתחננתנו. שאין אנחנו עז פנים וקשה ערף לומר לפניך ה' אלינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עזינו. פשענו. אナンנו אבותינו ואבותינו ואנשי ביתנו:

מיכם על החזה (על מקום הלב) באגרוף יד ימין כתאות אשמה, בהזכרת כל אחד מהעונות:

אשmeno. גננו. גולנו. דבְרָנו. דַפֵּנִינו. וְלַשׁוֹן. דָרְעָנו. והרשותנו. זוננו. חמסנו. טפְלָנו. שְׂקָר וּמְרָמָה. יְצַעַן. אֲשֻׁרָת. רְעַת. בְּזֻבּוֹן. בְּעַזְנֵנוּ. מְרַדְנוּ. מְרַדְנוּ. דָרְבִּיךְ. נָאצָנוּ. אַפְנוּ. עַזְנֵנוּ. פְשַׁעַנוּ. פְגַמְנוּ. צְרָנוּ. צְעַרְנוּ. אֶבְּרָאָם. קְשִׁינוּ. עַרְךְ. רְשַׁעַנוּ. שְׁחַתָּנוּ. תְּעַבּוּנוּ. וְתְּעַתְּעַנוּ.

וּסְרָנוּ. מְמֹצֹּתִיךְ. וּמְפַשְּׁטִיךְ. הַטוֹּבִים. וְלֹא שָׁׁהָה לָנוּ. וְאַתָּה צָרִיךְ עַל כָּל הַבָּא עַלינוּ. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב יוֹשֵׁב מְרוּם וּמוֹה נְסִפֵּר לִפְנֵיךְ שָׁוֹן שְׁחִקִּים. הַלָּא כִּל הַגְּסָתָרוֹת וְהַגְּלָלוֹת אֲתָה יֹרֶע. אֲתָה יֹרֶע רַיִץ עָלָם. וְתַעֲלוֹמוֹת סְתִּירִיכְלָה. אַתָּה חֹפֶשׁ כָּל חֲדָרִי בְּטַן רֹאשָׁה כָּלִיּוֹת וְלֹבֶן. אֵין דָבָר גָּעָלָם מִפְךְ, וְאֵין נִסְתָּר מִנְגָּד עִינֵּיךְ:

יהי רצון מלפניך ה' אלינו ואלהי אבותינו, שתתmale לנו את כל חטאינו. ותכפר לנו את כל עונתינו. ותמחל ותסלח לכל פשעינו:

مكان ואילך אנו מונים את סוג החטאיהם והעבירות, לפי סדר אותיות הא-ב, ISR והוכר:

על חטא שחטאנו לפניך באנס:

על חטא שחטאנו לפניך בבלדי דעת:

על חטא שחטאנו לפניך בגלי עריות:

על חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:

על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:

על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:

על חטא שחטאנו לפניך בזדון:

על חטא שחטאנו לפניך בחוק יד:

על חטא שחטאנו לפניך בטעאות שפטים:

על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:

על חטא שחטאנו לפניך בירעים ובלא יורעים:

על חטא שחטאנו לפניך בכח ובקב:

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:

על חטא שחטאנו לפניך במראית העין;
על חטא שחטאנו לפניך בנטש וברפה;
על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו;
על חטא שחטאנו לפניך בשתה;
על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות;
על חטא שחטאנו לפניך בפתחון פה;
על חטא שחטאנו לפניך בעדרי רגלים לרעה;
על חטא שחטאנו לפניך בקפיצית יד;
על חטא שחטאנו לפניך ברצון;
על חטא שחטאנו לפניך בשגגה;
על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד;

על חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב;
על חטא שחטאנו לפניך בשנות חנס;
על חטא שחטאנו לפניך ברכילות;
על חטא שחטאנו לפניך בקשיש ערך;
על חטא שחטאנו לפניך בצואר עתק;
על חטא שחטאנו לפניך בפרקית על;
על חטא שחטאנו לפניך בעוזות מצח;
על חטא שחטאנו לפניך בסקוור עין;
על חטא שחטאנו לפניך בנטית גרון;
על חטא שחטאנו לפניך במשא ומלה;
על חטא שחטאנו לפניך בלשון פרטימת;
על חטא שחטאנו לפניך בKİNSHA שלא לשם שםים;
על חטא שחטאנו לפניך ביוירה:
על חטא שחטאנו לפניך בטמאת רעיזון;
על חטא שחטאנו לפניך בחולול הרים ומוראים;
על חטא שחטאנו לפניך בזול הרים;
על חטא שחטאנו לפניך בויעור ערבה;
על חטא שחטאנו לפניך בהורצת דפה;
על חטא שחטאנו לפניך בדברים בטלים;
על חטא שחטאנו לפניך בגאה ובוז;
על חטא שחטאנו לפניך בגלגול זה ובגלגולים אחרים;
על חטא שחטאנו לפניך באלילת אסוד;
על חטא שחטאנו לפניך במאדים ארבעים ושמנה אברים ושלש מאות ותשעים וחמשה ארבעים;
על חטא שחטאנו לפניך בוגוף ונפשנו ורוחנו ונשמה לנשمتنا;
מאות ותשעים וחמשה אידים של אחרים ובוגוף ונפשם ורוחם ונשמה אברים ושלש מאות ונשمتם:

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שַׁתְּבִנָה בַּמְקֻרֶשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ וְתִן חָלְקָנוּ בְּתוֹרְתָךְ
לְעֹשָׂות חָקִים רְצַנְךָ וְלַעֲבֹר בְּלֶבֶב שָׁלָם:

החן אומר את הפסוקים הבאים ואחריהם חצי קדיש:

יְהִי שֵׁם ה' מְבָרֵךְ. מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מְמוֹרָח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהַלֵּל שֵׁם ה': רַם עַל בֵּל
גּוֹים ה'. עַל הַשָּׁמִים בְּבוֹדוֹ: ה' אֲדֹנֵינוּ. מָה אֲדִיר שְׁמָךְ בְּכָל הָאָרֶץ:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רְבָא. (עונים: אָמֵן) בְּחִינָן וּבְיוֹמָן וּבְחִי דָּבָר בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְמִן קָרְבָּן אָמֵן. (עונים: אָמֵן)
הִיא שְׁמָה רְבָא מְבָרֵךְ לְעָלָם וּלְעָלָם עַל מַלְאָךְ יִתְבָּרֵךְ. וַיִּשְׁתַּבְּחַן וַיִּתְפַּאֲרֵר. וַיִּתְרֻמֵּס. וַיִּתְנַשֵּׁא. וַיִּתְהַדֵּר. וַיִּתְעַלֵּם.
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דָּקְרָשָׁא בְּרוּךְ הוּא. (עונים: אָמֵן) לעילא מִן כָּל בְּרִכָּתָא. שִׁירָה. תְּשִׁבְחָתָא וְנִתְחַמְּתָא. דָּאָמֵן
בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן. (עונים: אָמֵן)

◆ סליחות ◆

החלק המרכזי החוזר בכל חמש התפילות ביום היכורים הוא אמרת פיווטי ה"סליחות", המשולבות באוצרת שלוש עשרה מידות הרחמים, שכן עיקרו של יום היכורים הוא בקשת סליחה ומחייבת על עונותינו.

כבר מראש חודש אלול מהדודות באזבינו בעימות הסליחות. אומנם קולו של הגבאי הזמן הדוק על חלונות הבתים يوم יום ומחרץ "סליחות" התחלפו בצלצול שעון מעורר, אך רם ישארו בזיכרונו ועד שנים רבות. פיווטים מבית אבא, כוס תה המוביל עם נגענו, וגבעועים. כמה גבעועים! יום יום באשרmorphot הבוקר, באווירה מיוחדת המשמורה לשעות זכות אליו, עד ליום כיפור - שיא השיאים. על פי המסורת, ביום זה ירד משה רבנו בפעם השנייה מהר סיני ובו ידו לוחות הברית - לאחר שאחת הלוחות הראשונות שבר בעת חטא העגל, אז לא למדנו שאומנם יש חטא ועון - והרי כולם ברכי אדם - אך יש גם אפשרות לתיקון, סליחה וכפרה. הללו בעשים בתהילין אරור, יום אחר יום, עקב לצד אגדול. זה מסע של אלף מיל המתחילה בצעד קטן.

התקדשו למחירת צחלה נא פניו אל

הכוון לקראת אליהך ישראל

פסוקים שבהם אנו מבקשים שה' ישמע ויקבל את תפילתנו, הנאמרים על ידי החן והקהל לפניו
הסליחות של תפילת ערבה.

תְּפִלָּה לְדוֹר שְׁמֵעהֶ ה' צָדֵק הַקְשִׁיבָה רַגְנִיתָה אָזִינָה תְּפִלָּתִי בְּלֹא שְׁפִטִּי מִרְמָה:

תְּפִלָּה לְדוֹר הַשָּׁה ה' אָזְנֵק עֲנֵנִי בַּעֲנֵי וְאַבְיוֹן אָנֵנִי:
תְּפִלָּה לְמַשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אָרְנֵי מְעוֹן אַתָּה הִיְתָה לְנוּ בָּרוֹד וָרוֹד:

תְּפִלָּה לְעַנִּי בַּיְעַטְּפָה וְלִפְנֵי ה' יְשַׁפֵּךְ שִׁיחָוּ:
תְּפִלָּה לְחַבּוֹקִים הַנְּבִיא עַל שְׁגִינּוֹת:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד:

שְׁמַע ה' וְחִנְנֵי ה' הִיה עֹז לֵי:

שְׁמַע ה' קּוֹלִי אֲקָרָא וְחִנְנֵי וְעַנְנֵי:

שְׁמַע ה' תְּחִנְתִּי ה' תְּפִלָּתִי יְקָח:

שְׁמַע עַמִּי וְאַרְבָּרָה יִשְׂרָאֵל וְאַעֲידָה בְּךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵיךָ אָנָכִי:

מכאן אנו מונים את סוג העונשים על העבירות השונות:

על חטאים שאנו חביבים עליהם על בוטול מצות עשה:

על חטאים שאנו חביבים עליהם על לא או הנתקל לעשה:

על חטאים שאנו חביבים עליהם על לא או שאין בו מעשה:

על חטאים שאנו חביבים עליהם חטא:

על חטאים שאנו חביבים עליהם קרbone עללה ווירדה:

על חטאים שאנו חביבים עליהם אשם תלוי ואשם וראוי:

על חטאים שאנו חביבים עליהם מכת מרודות:

על חטאים שאנו חביבים עליהם מלוקות ארבעים:

על חטאים שאנו חביבים עליהם מיתה ביריה שמים:

על חטאים שאנו חביבים עליהם מיתות משנות:

על חטאים שאנו חביבים עליהם ברות ועריריה:

על חטאים שאנו חביבים עליהם גלגול בדורם וצומה וחמי בלא תריבור. ומי מרביר:

על חטאים שאנו חביבים עליהם כל מיוני יוסרים:

על חטאים שאנו חביבים עליהם כל מיוני עונשים:

על חטאים שאנו חביבים עליהם ארבע מיתות בית דין:

סקילה, שדרפה, חריג וחנק. על מלצות לא תעשה. בין שיש שם קומ

עשה. ובין שאין שם קומ עשה. בין שגלוים לנו. ובין שאינן גלוים לנו. את שגלוים

לנו כבר אמரנו לפניך ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְהוּא יְנַזֵּן לְךָ עַלְיָהּם. ואית שאין

גלוים לנו, הם גלוים וידועים לפניך, כי הכל גלווי וצפני לפניך ה' אֱלֹהֵינוּ. כמו

שנאמך: הנסתרת לה' אֱלֹהֵינוּ. והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי

התרה זו:

בְּאַתָּה סָולָחֵן לִיְשָׂרָאֵל וּמוֹחָלֵן לְשָׁבֵטִי יִשְׂרָאֵן. וּמְבָלָעֵיךְ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ מוֹתָל וּסְולָחֵן:

אֱלֹהֵי. עַד שֶׁלֹּא נוֹצְרָתִי אֵין בְּרָא, וַיַּעֲשֵׂו שְׁנוֹצְרָתִי בְּאָלָו לֹא נוֹצְרָתִי. עַפְרָ אֵני בְּחֵי,

סְלָל וְחִמָּר בְּמִתְחָתִי. הָרֵי אֵני לִפְנֵיךְ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, בְּכָלִ מְלָא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה:

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵיךְ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁלֹא אָחָתָא עוד. וּמָה שְׁחַטָּתִי לִפְנֵיךְ מַחְקָה

בְּרִחְמֵיךְ הָרָבִים, אָכֵל לֹא עַל יְהִי יְסּוּרִין וְחוֹלָאִים רְעִים:

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנִי מִרְעָע. וְשְׁפָטוֹתִי מִדְבָּר מִרְמָה. וּלְמִקְלָלִי נִפְשִׁי תְּדוּמָה. וּנְפָשִׁי בְּעַפְרָ

לְכָל תְּהִיה. פָּתַח לְבִי בְּתוֹרְתָךְ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתִיךְ תְּדוּרֵנִי. וּכְלַ קְמִים עַלְיָהּ לְרָעָה.

מִהְרָה הַפְּרָ עַצְּטָם וּקְלָל מִחְשְׁבָוֹתָם. עָשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. עָשָׂה לְמַעַן יְמִינָךְ. עָשָׂה לְמַעַן

תוֹרְתָךְ. עָשָׂה לְמַעַן קְדָשָׁתָךְ. לְמַעַן יְחִילָצֵן יְדִידָךְ. הַוְשִׁיעָה יְמִינָךְ וְעַנְנָיִ:

יְהִי לְרָצֵן אָמֵרִי פִי וְהַגִּין לְבִי לִפְנֵיךְ. ה' צָרִי וְגַאֲלִי:

המִתְפָּלֵל פּוֹסֵע שְׁלֹשׁ פְּסִיעָות קְטוּבָה לְאַחֲרֵי וְאָמָרָה:

עוֹשֶׂה הַשְּׁלָוָם בְּמַרְוּמִיו, הוּא בְּרִחְמֵיו יִעַשֶּׂה שְׁלָוָם עַלְיָנוּ, וְעַל כָּל עַמוֹּ יִשְׂרָאֵל וְאָמָרָה:

אָמָן:

הנשמה לך והגוף פועלך. חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף פועלך. צור אשר אין חומרה לך. חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף פועלך. ה' עשה למען שמי: שמי נקרא עליינו. ה' אלהינו: שמי נקרא בקרבנו. אל תני חנו ה' אלהינו: ואני ברוב חסוך אבוי ביתך אשתחווה אל היכל קדש ביראתך: אשתחווה אל היכל קדש ואורה את שמי על חסוך ועל אמתך כי הנדרת על כל שמי אמרתך: באו נשתחווה ונכרעה נברכה לפני ה' עשו: נשתחוו לה' בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: הבו לה' בבוד שמו נשתחוו לה' בהדרת קדש: וזהו ביום ההוא יתקע בשופר גדור ובאו האברים בארץ אשור והנינים בארץ מצרים והשתחו לה' בבר קדש בירושלים: רוממו ה' אלהינו והשתחו להר קדשו כי קדשו אלהינו: אתה הוא' לבך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאות הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחייה את כלם וצבאות השמים לך משתחווים:

פיוט "משתחווים להדרת קדש" לרב יהודה הלוי, המעורר אותנו להתכוון לקרהת המפגש עם אל מלא רחמים.

משתחווים להדרת קדש הר אריאל. ולפניה יקרת מוסד הארץ. התקדשו למחרת וחלו נא פני אל.

הכון לקראת אלהיך ישראל

תנו עז באים וכבדו באורים. וממשפחות גוים הברלו בחורים. והייתם נקיים ביום הכהנים. מעוז פרדים ומכל חטא שמורים. זה ליל שמורים לכל בני ישראל.

הכון לקראת אלהיך ישראל

וקרעו הלבבות והשפלו גביהם. וישאו זכות אבות ותנהלו לוניהם. וקראו מול ערבות בקהלם גביהם. לגבור בקרבות לא נס ולא נרגם. אלהי אברם יצחק וישראל.

הכון לקראת אלהיך ישראל

הLATI קפלה פתח אל שואליהם. ורפותות تعالה העלה למחליהם. ופני חן וחמלה האירה להם ובספר מיחילה תכתב מיחיליהם. ופתחת עליהם שמות בני ישראל.

הכון לקראת אלהיך ישראל

המץיא לישע עדך הנשפה. ומנחתו תשע אם מעט ואם הרבה. ואם הרבה רשע פרות עמק הרבה. ולשביב פשע גלה אור נחפה. ואל אף תכבה את נר ישראל

הכון לקראת אלהיך ישראל

לדור ה' אוורי וישע ממי אירא ה' מעוז חי ממי אפחה:

ה' אלהי שועתי אליך ותרפאנני:

ה' בקר תשמע קולי בקר אעדך לך ואצפה:

ה' בשמי היכין בסאו ומילכוונו בכל משלחה:

שמע עמי ואעריה בך ישראל אם תשמע לי:

בי לא בזה ולא שקע ענות עני ולא הסתר פניו ממנה ובשועו אליו שמע:

psi שמע אל אבונים ה' ואת אסרו לא בזה:

שמע קול תחנוני בשועי אלק בנסאי ידי אל דבר קדש:

שמעה תפלי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש פיגר אנכי עפק תושב בכל אבותי:

שמע תפלי האזינה אל תחנוני באמנתך עני בצדקהך:

ה' ישמע בקראי אלק:

ה' שמעתי שמע יראתי, ה' פעלך בקרוב שנים כי ה' בקרוב שנים תודיע ברגע רחם תוכור:

מלך פניק מלפני ריקם אל תשיינו. כי אתה שומע תפלה:

שמע תפלה. ערך כל בשר יבוא:

פיוט "אנא ה'" העוסק בבקשת לקבלת תפילה.

אנא ה', רחמייך יראו. אנא שעא נא, עם תפלה ישאו. אנא העתר, כי בשמר קראו.

שמע תפלה, ערך כל בשר יבוא.

אנא ה', אוזן נא את תחנתני. בקראי בלב אנון, רפא את מגנתי. שמעה ה' צדק,

הקשיבת רגנתי.

שמע תפלה, ערך כל בשר יבוא.

אנא ה', גנון נא אמולך. דליך ברכקס, הראמ נא גדרך. שמע קול תחנוני, בשועי אלק.

שמע תפלה, ערך כל בשר יבוא.

אנא ה', הקשיבת נפש בענה. היזועים בדמעה, יקצרו ברגנה. שמעה תפלי ה',

ושועתי האזינה.

שמע תפלה, ערך כל בשר יבוא.

אנא ה', לטובה זכרנו. ואל נא במקעלנו, ה' תידינו. שמעה קולי אקרא, וחננו ונענו.

שמע תפלה, ערך כל בשר יבוא.

אנא ה', חוס נא ממיעון שמי. על עמק הענינים, המיחלים רחמי. כי שמי נקרא, על

עירך ועל עמק.

שמע תפלה, ערך כל בשר יבוא.

שמע תפלה. ערך כל בשר יבוא: שומע תחנה. אלק כל הרוחות יבוא: יבאו אלק

הרוחות. וכל הנשמה:

ה' בהשימים חסוך אמונתך עד שחקים:

ה' גדור אתה וגדור שמרק בגבירה:

אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ מפואר שמש עד מבוא:

וה' (הוא) הטוב בעינו יעשה:

ה' אין עוד זולתי (זולתו) אין אלהים:

ה' זכרנו יברך יברך את בית ישראל:

ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ונאריך:

בי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קדאיך:

ה' ישבע בקראי אליו:

ה' ימלך לעלם ועד:

ה' יחתטו מריביו עליו בשמים ירעם:

ה' ידין אפסי ארץ ייתן עוז למלפו וירם קרון מшибו:

ה' מלך ה' מלך ה' ימלך לעלם ועד:

ה' עוז לעמו ינתן ה' יברך את עמו בשלום:

ה' עצאות אשורי אדם בטיח בך:

ומומור לדוד ה' קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך:

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשבה ועשה אל תאחר למען אלהי כי שמרק נקרא

על עירך ועל עמך:

ה' שמע תפלי תְּהִלָּתִי האזינה אל תחנוני באמנתך עני בצרקתן:

פיוט "אנא בקראו" לרבי דוד אברבוקודה שבו החזן והקהל שואלים ועונים זה לזה ומקשים
שה' ישמע תפלהנו וסלח לחטאינו.

אנא בקראו לccoli שיענו ה' שמעה אנא ברחמייך עון בצעינו ה' סלחה

דברים לךתי, שמעה ה'

וחטא בו יחתמי, סלחה ה'

אנא בקראו לccoli שיענו ה' שמעה

וממעון שמייך שמעה ה'

וחטא את עמך סלחה ה'

אנא ברחמייך עון בצעינו ה' סלחה

יום ערכך שכחה שמעה ה'

מושבה נצחה סלחה ה'

אנא ברחמייך עון בצעינו ה' שמעה

קול שאירית יעקב שמעה
ען כל לב עקב סלחה
אנא ברחמייך עון בצעינו ה' סלחה

אברך את ה' אשר יעצמי אף לילות יסרוני כלiotiy: בחתנת לבי פקרת לילה ערפתני
בל תמציא זמתי בל עבר פי: יום יצוה ה' חסדו וביללה שיור עמי תפלה לאל חי:
להגיד בפקח חסוך ואמנתך בלילה: מלפני משפטך יצא ענייך תחינה מישרים:
ואני תפלי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסוך עני באהמת ישעך: השיבנו ה' אלק
ונשובה חידש ימינו בקרים:

חזק לימדנו כי בשעה שמה רבנו התפלל שהקב"ה יכפר על חטא העגל,
מסר לו הקב"ה סוד: כל זמן לישראל מזכירים שלוש עשרה מידות של
רחמים לפני ה', מיד הוא מוחל להם.

אך אנו באים בשעה זו ומצטרים לפני ה' ברית שלוש עשרה מידות וודעים
שתפלו לנו לא ישבו ריקם - ודאי לא כשהן מגיעות ישירות אל המלך היושב
על כסא רחמים.

כל הקהל עומד ואומר יחד בנעימה מיוחדת:

אל מלך ישב על כסא רחמים ומתחילה לחסידות. מוחל ענות עמו מעבר ראשון
ראשון. מרביה מחלוקת לחטאיהם. וסליחה לפושעים. עשויה צדקות עם כל בשר ורוח.
לא בראעתם להם גומל. אל הורתנו ולומר מרות שלוש עשרה. זכר לנו היום ברית שלוש
עשרה. כמו שהודעת לנו מקרים. וכן כתוב בתורתך:

וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:
ויעבר ה' על פניו ויקרא:

ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: ניר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטא,
ונקה"

וסלחת לעגנו ולחטאינו ונחלתנו:

כל הקהל קורא יחד בקול פסוק זה המbeta
את מהותו של יום היכיפורים:

**בי ביום זהה יכפר עלייכם לטהר אתכם.
מכל חטאיכם לפני ה' תטהרו:**

רחמנא אדריך לנו קימה דאברהם רחימא בDAL ויעבר:

(כ"מ: בצתות אמרת י"עbor)

רחמנא אדריך לנו קימה דיעתק עקידא

רחמנא אדריך לנו קימה דמשה נביאה

רחמנא אדריך לנו קימה דאהרן בהנא

רחמנא אדריך לנו קומה דיסוף צדקה

רחמנא אדריך לנו קימה דרבנן מלבא משיחא

בריל ויעבר:
בריל ויעבר:
בריל ויעבר:
בריל ויעבר:
בריל ויעבר:
בריל ויעבר:
בריל ויעבר:

רחמנא אדריך לנו קימה דפינחס קאנא

צְמַנוּ מִשְׁיבֵּי חֶםָה:
רָאוּיִים לְרוֹצֹתֶךָ אֲפִסּוֹ:
שׁוֹטְטָנוּ בְּאָרְבַּע פָנּוֹת.
שְׁבָנוּ אַלְיךָ בְּבִשְׁתִּפְנִינוֹ. לְשֹׁחֵךְ אֶל בָּעֵת סְלִיחָתָנוֹ:
אֶל מֶלֶךְ יֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רְחַמִּים וַמְתֻנָּג בְּחִסְידּוֹת. עָשָׂה צְדָקּוֹת עַם בְּשָׂר וְרוּת. לֹא בָּרָעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל. אֶל הָרְתָנוּ לְמַר
מְרוֹתָה שֶׁלֶשׁ עֲשָׂרָה. זַכֵּר לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שֶׁלֶשׁ עֲשָׂרָה. בָּמוֹ שְׁהָרָעָת לְעַנוּ מִקְרָם. וּכְן בָּטוּב בְּתֹרֶת. וְיַד
ה' בְּעָנָן וַיַּחֲזַב עַמּוֹ שֵׁם. וַיָּקַרְאַ בְּשֵׁם ה'. וְשֵׁם נִאמֵּר:
וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵיו וַיָּקֹרֵא:
”ה' אֱלֹהֵינוּ וְחַנּוּ אֶיךָ אֱפִיס וּבְחֶסֶד וְאֶמֶת: נִצְחַד לְאָלֶףְים מֵשָׁא עַן וְפִשְׁעַ וְחַטָּאת, וְנִקְהָ“
וְשַׁלְחָת לְעַונְנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנִתְלָתָנוּ
כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יַכְפֵּר עֲלֵיכֶם לְפִנֵּי ה' תְּטִהָּרוֹ:

תְּשַׁשׁ כְּחַנוּ מִצְרוֹת:
שְׁפָלַנוּ עַד עָפָר:
קָשִׁי עַרְבָּה וּמְמֻרְבִּים אֲנָחָנוּ:
פְּתַלְתָּל וְעַקְשׁ לְבָנוֹ:
סְלִיחָה עַמְּךָ הִיא:
מְטָה בְּלֹפִי חֶסֶד:
כִּי בָּצָרָה גּוֹדֶלֶה אֲנָחָנוּ:
טוֹבָךְ וְחַסְדְּךָ עַמְּנוּ:
וְעַם בּוֹ וְיָדוּמָה:
הָוָא גַּיְדַּי שְׁרָנוֹ:
גְּלִיתָ לְנַאֲמָן בֵּית:
אִמְנוֹנָתָ הַדּוּעָת לָנוּ:

**אֶל מֶלֶךְ יֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רְחַמִּים וַמְתֻנָּג בְּחִסְידּוֹת. עָשָׂה צְדָקּוֹת עַם בְּשָׂר וְרוּת. לֹא בָּרָעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל.
לְחִטָּאים. וַיַּחֲזַב עַמּוֹ שֵׁם. וַיָּקַרְאַ בְּשֵׁם ה'. וְשֵׁם נִאמֵּר:
וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵיו וַיָּקֹרֵא:**
”ה' אֱלֹהֵינוּ וְחַנּוּ אֶיךָ אֱפִיס וּבְחֶסֶד וְאֶמֶת: נִצְחַד לְאָלֶףְים מֵשָׁא עַן וְפִשְׁעַ וְחַטָּאת, וְנִקְהָ“
וְשַׁלְחָת לְעַונְנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנִתְלָתָנוּ
כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יַכְפֵּר עֲלֵיכֶם לְפִנֵּי ה' תְּטִהָּרוֹ:

פּוֹסְקוֹ קִבְּלָת עֹלָל מִלְכּוֹת שְׁמִים נָאָמָרִים עַל יְדֵי הַחֹזֵן וְהַקָּהֵל בְּהַתְעֹרוֹת גְּדוּלָה.
לְאָדָנִי אֱלֹהֵינוּ הָרְחָמִים וּהַסְּלִיחָות. **כִּי חַטָּאנוּ:**
לְאָדָנִי אֱלֹהֵינוּ הָרְחָמִים וּהַסְּלִיחָות. **כִּי מִדְנָנוּ בּוֹ:**
אֲלֹנָא תְּשַׁתְּ עַלְינָנוּ חַטָּאת

בְּרִיל וּוַעֲבָר:
רְחַמְנָא אַדְבָּר לְזַלְוָתָה דְּשָׁלָמָה מְלָכָה
רְחַמְנָא אֶרְוִים יִמְנַךְ וְאֶצְמָחָ פרָקְנָה
רְחַמְנָא בְּכָסְפוֹי אַפִּין אֶתְנַיא לְמַקְנֵי קְמַךְ רַחֲם עַל
רְחַמְנָא גְּלִי גְּבָרָתָךְ וּפָרָק לְ
רְחַמְנָא דִּינָא אֲפִיק לְנָהָרָה
רְחַמְנָא הַרְדֵּק שִׁיעָלָן
רְחַמְנָא וְלֹא תָהָרָע בְּעַובְדָּנָא בִּישַׁין מִנּוּ
רְחַמְנָא חָשָׁב עַלְיָן טְבוֹן
רְחַמְנָא תַּבְּנָן סְגִיאָן אַיִיטִי עַלְיָן
רְחַמְנָא תַּגְלִילָן דְּחַמְּפָר עַלְיָן
רְחַמְנָא תַּבְּנָן דְּרָכָמִי
רְחַמְנָא תַּבְּנָן דְּרָכִי וְתְמִימִי
רְחַמְנָא תַּחֲבִין אֶתְבָּתָא וּמָזַי טָבִי
רְחַמְנָא כְּבָשׂ חַמְתָּא וּרְגּוֹזָא מַנּוּ
רְחַמְנָא לְאַתְעַפְּדָ גְּמִירָא ?ן
רְחַמְנָא מְחַל שְׁבָק לְאַדְבָּי וּלְעַזָּן
רְחַמְנָא נְהָר טַוְבָּק אַנְהָר עַלְיָן
רְחַמְנָא סְעִיר וּסְמִיר הִיא לְזָן
רְחַמְנָא עֲבִיר עַמְנָא אַתָּא לְטָב
רְחַמְנָא פָּתָח שְׁמִיא אַלְוָתָן
רְחַמְנָא צָלָרָתָא קָפֵל בְּרָעָא
רְחַמְנָא שָׁתָא טְבָחָא אַיִיטִי עַלְיָן
רְחַמְנָא תִּבְכַּמְגָזָן רִיקָם מִן קְמַךְ
וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵיו וַיָּקֹרֵא:
”ה' אֱלֹהֵינוּ וְחַנּוּ אֶיךָ אֱפִיס וּבְחֶסֶד וְאֶמֶת: נִצְחַד לְאָלֶףְים מֵשָׁא עַן וְפִשְׁעַ וְחַטָּאת, וְנִקְהָ“
וְשַׁלְחָת לְעַונְנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנִתְלָתָנוּ
כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יַכְפֵּר עֲלֵיכֶם לְפִנֵּי ה' תְּטִהָּרוֹ:

בְּאָיִם בְּכָחָ מַעְשִׁים:
אֲנָשִׁי אַמְנוֹנָא אֶבֶרוֹן.
גְּבוּרִים לְעַמְרָ בְּפִרְזִיז.
דוֹחִים אֶת הָגְרוֹתָה:
חַמְמָה לְעַזְרָן בְּשָׁעוּם:
זָעָכִים אֲרָפְלָחָשָׁם.
טְרָם קְרָאָנָק עַנְיָתָם.
לְאָהָשִׁיבָת פְּנִים רִיקָם:
בְּאָבָדָחָמָת לְמַעַנְםָ.
נְאָסְפָו מַנוֹּב בְּחַטָּאנוּ.
מִרְבָּעָנוּנָו אֶבֶרוֹן.
עַבוּ אָוָתָנוּ לְאַנְחוֹתָן.
סָעוּ הַמָּה לְמַנוֹּחותָן.

"חטאנו לפניך רחם עליינו" לבין המנגינה המסורתית והשמהה - ואףילו עליזה
ומתגלגת - של הפיט'

מספרים כי פעם אחת בא רב ירושל בעל שם טוב קודם לראש השנה בעיר
את ושאל את אנשי העיר מיהו החזן בקהלתם ביום הנוראים. "רב העיר!"
השיבו לו. שאל הבעל שם טוב: "כיצד הוא מתנהג בתפילות?". השיבו בני
העיר כי ביום הכהנים הוא אמר את כל הויידאים בניגונים שמחים. שלח
הבעל שם טוב לקרוא לרבה: "מדוע אתה מתהגה בצדורה משונה
ז?". השיב לו רבה: "עבד המלך הפשט ביוור, המנקה את החצר מכל
טינוכות, מזמור בשעתו מעשה נגונים שמחים משום שכונות מלאכותו היה
לעשות נחת רוח למלוי". אמר כן, אמר הבעל שם טוב, "אשכח שהיה חלק
עםכם בתפילהות הימים הנוראים".

רחים וחנון חטאנו לפניך רחם עליינו:

אדון הפליחות. בוחן לבבות. גולה עמוקות. ובר צדקות. **חטאנו לפניך רחם עליינו:**
הדור בוגדים. ותיק בונחמות. זוכר בראיות אבות חוקר כלויות: **חטאנו לפניך רחם עליינו:**
טוב ומיטיב לבריות. יודע כל נסתרות. כובש עונות. לובש צדקות: **חטאנו לפניך רחם עליינו:**
מלא זכיות. נורא תהלות. סולח עונות. עונה בעת צרות: **חטאנו לפניך רחם עליינו:**
פועל ישועות. צופה עיתות. קורא הדורות. רוכב ערבות. שומע תפלות. תמים דעתות:
חטאנו לפניך רחם עליינו:

אל רחם שמן. אל חנון שמן. אל ארך אפים שמן. מלא רחמים שמן. בנו נקרא
שםך. ה' עשה למען שמן:

ובספר חיים זכרנו וכתבנו:

ה' חנון ובקבנני.

ה' ברים ישעיה בשרגנו ורחמננו.

ה' גלגול המון רחמיין עליינו.

ה' יממו נא רחמייך עליינו.

ה' בחותם על לב היום שימנו.

ה' ריבה ריבנו ולחס להחמיןנו.

ה' ברך את לחמני ואת מימנינו.

ה' עשה למען משה נאמן בכל ביתך.

וחוסה על ישראל עמו:

ה' עשה למען אהרן בהן באוריך ותמייך.

וחוסה על ישראל עמו:

ה' עשה למען זכות יוסף אסיך צדיקך.

וחוסה על ישראל עמו:

ה' עשה למען דוד געים זמירתיך.

וחוסה על ישראל עמו:

ה' עשה למען שמן:

וחוסה על ישראל עמו:

ה' עשה למען אברהם אורח תמייך.

וחוסה על ישראל עמו:

ה' עשה למען יצחק נערך באולםך.

וחוסה על ישראל עמו:

ה' עשה למען יעקב נערנה בסולם ממורומייך.

וחוסה על ישראל עמו:

החן אומר בנעימה והקהל חוזר אחריו:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

שמע ישראל. ה' אלהינו. ה' אחד:

ברוך, שם בבוד מלכנו, לעולם ועד:

ה' הוא האלהים. ה' הוא האלהים: (כעמים)

אראי מעלה אמורים. ה' אדוננו, בחרי סגלה.

עונים ואמורים. ה' הוא האלהים:

גלאי מעלה אמורים. ה' אדוננו. בגולי סגלה.

עונים ואמורים. ה' הוא האלהים:

המוני מעלה אמורים. ה' אדוננו.ישראל בצרתם ובגלויהם:

עוונים ואמורים. ה' הוא האלהים:

החן אומר בנעימה והקהל חוזר אחריו:

ה' מלך. ה' מלך. ה' מלך לעולם ועד: (כעמים)

בטרם שחקים וארכים נמתחו. ה' מלך.

עד לא מאורות זרחה. ה' מלך.

והארץ פגדר תבללה. ושמים בעשן נמלחו ה' מלך לעולם ועד:

ה' מלך ולא עשה ארץ וחוץות. ה' מלך. ובבכינו יוצרם עלי ארצות. ה' מלך. ועת

קובץ נפוצים מאربע תפוזות. ה' מלך לעולם ועד:

מיוchar באיה נאיה. הוא נאיה והוא היה. הוא מבית ומתחיה. לפניו

לא נוצר אל. ואחריו לא היה:

המנג המקבול הוא שהחן אמר כתע כgon "עבנו אבינו" והקהל עונה אחריו: "עבנו".

עבנו בבני ענן. עבנו בראנו ענן. עבנו גאלנו ענן. עבנו דורשנו ענן. עבנו גאנז

בענחות ענן. עבנו זיך וישראל ענן. עבנו חי וקיים ענן. עבנו טהור ענינים ענן. עבנו יושב שפם ענן. עבנו

כבר פח עבנו עבנו לא אל חפץ ברשות ענן. עבנו מלכי המלכים ענן. עבנו נורא ושבט ענן. עבנו

ספוק נופלים ענן. עבנו עיר דלים ענן. עבנו צדיק ומצדיק ענן. עבנו קרוב לכל

קוריאי באמת ענן. עבנו דם ונשא ענן. עבנו שוכן שחקים ענן. עבנו תומך תמיימים ענן:

המנג המקבול הוא שאכל אחד מהקהל (גם ובעיר הילדיים), שר את את מהשרות לפি

הסדר, והקהל חוזר אחריו:

עבנו אלהי אברהם ענן: עבנו ופחר יצחק ענן: עבנו אביך יעקב ענן: עבנו דוד ענן: עבנה העונה בעת

דרצון ענן: עבנו והעונה בעת צרה ענן: עבנו אביך הפרקבה ענן:

יש מוסיפים: עבנו אלהי דמאיר ענן: עבנו ביזותיה דבר יוחאי ענן: עבנו משבב האקהות ענן: עבנו

עורת השבטים ענן:

עבנו רחום וחנון ענן:

אין מי שאלנו מכיר את "אדון הסליחות". זה הפיט המזויה ביותר עם אמירת
הסליחות ובו אנו מוכנים את הנגوتין של הקב"ה ושבחו לפि סדר הא-ב.
אם יצא לנו לחשוב אירפעם על הפעם בין הווידי הקשה המופיע בזמן

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים גֹזֶר עֲלֵינוּ גִזְוֹת טוֹבוֹת: **גָּלוּ** כִּבְור מִלְכֹותךְ עַלְיָנוּ מִהְרָה:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים דָרְשָׂנוּ הַמְצָא לְנוּ: **דָרְשָׂ** דִמְנוּ מִיד קְפִינָנוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים הַעֲטָר לְנוּ הַיּוֹם וּבָכֶל יוֹם וַיּוֹם בַתְּפִלְתָנוּ: **חַזְוִירָנוּ** בַתְשִׁיבָה שֶׁלְמָה לְפִנֵיךְ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים וְאֶל תַּבִּישָׁנוּ מִשְׁבָרָנוּ: **וְגַנְקָרָא** וְאַתָּה תַעֲנָנוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים זָכְרָנוּ בַּכְרָון טוֹב מַלְפִינָךְ: **זָכְרָנוּ** בְּרִינָנוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים חַמֵּל עַלְיָנוּ וְעַל טַפְינָנוּ וְעַל עֲולָלָינוּ: **חוֹס** וְרוֹחָם עַלְיָנוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים טְהָרָנוּ מַעֲנוֹנִינוּ: **טְהָרָנוּ** מַטְמָאוֹתָנוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים יְהָנוּ נָא רַחְמִינָךְ עַלְיָנוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים כְתַבְנוּ בְסֶפֶר חַיִם טוֹבִים: **כְתַבְנוּ** בְסֶפֶר צְדִיקִים וְחַסִידִים: **כְתַבְנוּ** בְסֶפֶר יִשְׂרָאֵם וְתְמִימִים: **כְתַבְנוּ** בְסֶפֶר זִכְוֹת: **כְתַבְנוּ** בְסֶפֶר מְזֻונּוֹת וְפָרָנָסָה:

טוֹבָה: **כְתַבְנוּ** בְסֶפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה: **כְתַבְנוּ** בְסֶפֶר גָּאֵלה וַיְשֹׁועָה:

כְבָשׂ אֶת פּוּבְשָׁנוּ: **כָּלֵה** אֶל תַעֲשֶׂ עַמְנוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים לְמַעֲנָךְ עָשָׂה אֶסְלָא לְמַעֲנוּנוּ: **לְחַז** אֶת לוֹחֶצֶינוּ: **לְחַס** אֶת לוֹחֶמֶינוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים מְלָא מְשָׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה לְעַבְרוֹתָנוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים גָּמָךְ אֶת נְקִמָתָנוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים סְמָךְ אֶת נְפִילָתָנוּ: **סְמָךְ** אֶת סְפַת דָוִר הַגּוֹלָתָ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים עֲנָה אֶת עֲתִירָתָנוּ: **עֲנָנוּ** בַיּוֹם קָרָאנוּ: **עֲנָה** מַעֲנָנוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים פָרָנוּ מִידִי כָל אֹוְבִינָנוּ: **פָרָנוּ** מִידִי יִצְרָנוּ הַרָּעָ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים צָהָ אָתָנוּ בְּרִכּוֹתִיךְ: **צָהָ** אָתָנוּ יִשְׁוֹעָתִיךְ: **צָרָנוּ** בְמַשְׁפְטִיךְ: (צָדָקָנוּ בְרִינָנוּ):

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים קָרָב לְנוּ קָרְבָּן הָגָאֵלה: **קָרָב** לְנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה: **קָרָבָנוּ** לְעַבְרוֹתָךְ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים רִיבָה רִיבָנוּ וְגָאָלָנוּ: **רִאָה** בְּעָנִי עַמְךְ יִשְׂרָאֵל: **רִפָּא** כָל חֹלֵי עַמְךְ

יִשְׂרָאֵל: **רִאָה** בְּדַרְךְ הַשְׁעָה:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים שָׁעָה אֶת שְׁוֹעָתָנוּ: **שִׁית** שְׁלָום בִּינָנוּ: **שִׁית** שְׁלָוחָה בְּאַרְמָנוֹתָינוּ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים תָן שְׁלָום בְּאָרֶץ: **תָן** שְׁלָום שְׁבָע בְּעוֹלָם: **תָן** שְׁלָום בְמַלְכּוֹת: **תָן** טָל וּמְטָר לְבָרְכָה בְּעֵתוֹ בְּאָרֶץ: **תָן** זָרָע לְזָרָע וְלָחֶם לְאָוכָל: **תָן** לְחַס לְפִי הַטָּף לְשָׁבָע:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים תָפָונָנוּ תַפְלָתָנוּ קְטָרָת לְפִנֵיךְ:

אלְהַיָּנוּ שְׁבָשִׁמִים עָשָׂה עַמְנוּ אֶת לְטוֹבָה. עָשָׂה עַמְנוּ אֶת לִשְׁוּעָה. עָשָׂה עַמְנוּ אֶת לְרוֹחָם. יְרָא שְׁנוֹאנוּ וַיְכֹשֶׁה. יְהָווּ אֹוְבִינָנוּ וַיְקַלְמָה. בַיַּאֲתָה הַעֲרָפָנוּ וְנַחֲמָתָנוּ:

ה' עָשָׂה לְמַעַן הַרְגִים וְשַׁדּוֹפִים עַל יְחִוָה קְרָשָׁת שְׁמָךְ.

וְחוֹסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךְ:

ה' עָשָׂה לְמַעַן מֶלֶךְ שְׁלָמָה בְּנָה בֵית לְשָׁמָךְ:

וְחוֹסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךְ:

ה' עָשָׂה לְמַעַן עֲבָדָר בְּרִיָּה עַקְבָּא בֶן יוֹסֵף בְּגַהְגָג (כְּהָרָג) עַל יְחִוָד קְרָשָׁת שְׁמָךְ:

וְחוֹסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךְ:

ה' עָשָׂה לְמַעַן תְּפִילָה זוֹ הַמְסֹדרָת לְפִי סְדָר אָוֹתִות הָאָבָ-

עָשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. עָשָׂה לְמַעַן אַמְתָךְ. עָשָׂה לְמַעַן בְּרִיתָךְ. עָשָׂה לְמַעַן דָתָךְ. עָשָׂה לְמַעַן בְּדָרָךְ. עָשָׂה לְמַעַן וַיְהִידָךְ. עָשָׂה לְמַעַן חֲסָדָךְ. עָשָׂה לְמַעַן צְדִיקָה. עָשָׂה לְמַעַן נִצְחָה. עָשָׂה לְמַעַן קְדָשָׁתָךְ. עָשָׂה לְמַעַן צְדָקָתָךְ. עָשָׂה לְמַעַן יְרָמָנָתָךְ. עָשָׂה לְמַעַן שְׁכִינָתָךְ. עָשָׂה לְמַעַן תְּוֹרָתָךְ:

עָשָׂה לְמַעַן אָבָרָהָם יִצְחָק וַיְעַקְבָ. עָשָׂה לְמַעַן יְסָדָה וְשַׁלָּמָה. עָשָׂה לְמַעַן יְרִישָׁלָם עַיר הַקָּשָׁש. עָשָׂה לְמַעַן צִוְין מִשְׁבָן בְּבוֹדָךְ. עָשָׂה לְמַעַן תְּרֵבָה בִּיתָךְ. עָשָׂה לְמַעַן שְׁמָמוֹת הַיְלָל. עָשָׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַדָּלִים. עָשָׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַשְׁרוּיִים בְּצָרוֹת. עָשָׂה לְמַעַן יְתּוּמִים אֲלָמָנוֹת. עָשָׂה לְמַעַן יוֹנָקִי שְׂדִים. עָשָׂה לְמַעַן גְּמִילָתְךָבָעֵד. עָשָׂה לְמַעַן תִּינּוּתָךְ שֶׁל בִּיטְרָבָן שְׁלָא חֲטָאָו:

עָשָׂה לְמַעַן אָסָמָךְ. גָדוֹל אָדוֹגָנוּ. קְדוּשָׁ וּנוֹרָא שְׁמוֹ: בַיּוֹם הַסְּדָךְ וְעַד שְׁחָקִים אַמְתָךְ: בַיּוֹם הַסְּדָךְ וְעַד שְׁנָאָתָה וְעַד שְׁנָאָתָה:

אַתָּה אֶלְהָיָם לְבִדְךָן: שְׁפָן חַמְתָךְ אֶל הָגִוִּים אֲשֶׁר לֹא יְדֹעָךְ. וְעַל מְבָלָכוֹת. אֲשֶׁר בְּשָׁמָךְ לֹא קְרָא:

לְקְרָשָׁת שְׁמָךְ עָשָׂה וְלֹא לֹנוּ: בַיּוֹם הַסְּדָךְ עַל אֶמְתָךְ: לְמַה יֹאמְרוּ הָגִוִּים. אַיה נָא אֶלְהָיָם:

וְאֶלְהָיָם בְּשָׁמִים. אַחֲר אֶלְהָיָם בְּשָׁמִים. עַרְיוֹתָנוּ בְכָל יוֹם פָעִים. חַי וְקִים הוּא. מְלָא רְחָמִים הוּא. מְלָא זְכִיּוֹת הוּא. בַל אֲשֶׁר חַפְץ עָשָׂה בְשָׁמִים וּבְאָרֶץ. אֵין מַי אָמַר לוֹ מַה תַּعֲשֶׂה. וְאֵין מַי אָמַר לוֹ מַה תַּפְעַל. בַיּוֹם מַעֲשָׂה יְרוּיוֹ:

ה' חָזָן אָמַר בְּקָשָׁה וְהַקְלָל עֲנוֹה "אמְן": אָלְהָיָם שָׁמָעַ קְוִלָנוּ וַיִּכְלִיל תְּפִלָתָנוּ בְּרִצְוֹן:

אָלְהָיָם שְׁבָשִׁמִים תָפָונָנוּ תַפְלָתָנוּ קְטָרָת לְפִנֵיךְ:

אָלְהָיָם שְׁבָשִׁמִים אֶל תְּאַבְדָנוּ בְּאָרֶץ גָּלוּתָנוּ: אָבְרָהָם עַל הַקְמִים עַל רְצָחָה:

אָלְהָיָם שְׁבָשִׁמִים בְּרִיטָךְ וְכָרְבָּה וְאֶל תְּשִׁבְחָנוּ: בְּרָק אֶת לְחַמְנוּ וְאֶת מִימָנוּ: בְּשָׁרְנוּ בְשָׁוֹרָתָנוּ: בְּטַל מְעַלְנוּ כָל גָּוֹרוֹת קְשָׁתָנוּ וְרֹעָות: בְּרָק אֶת מְרִינָת יִשְׂרָאֵל רְאַשְׁת צְמִיחָת גָּאָלָתָנוּ: בְּרָק אֶת חִילִי צְבָא הַהֲגָנָה לִיְשָׂרָאֵל

ולמענו מי סליחה וכפירה עליינו יזה.
הלילָה הַזֶּה:

בי ליל כפורים הוא לכפר עליכם לפני שוכן מעוני.
הוא הלילָה הַזֶּה לה:

בו את חטאך אני מורה לפני צופה עתידות.
לילָה אָבוֹא לְהֻודִּים:

ואורה עלי פשעי וודוני.
הלילָה הַזֶּה לה:

לפנינו הוידי השבי של יום הכיפורים (במהלך כל תפילה ביום הכיפורים ישנים عشرה ידויים בסך הכל).

אגא הא אלהיינו ואלהי אבותינו. תא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מלפנינו מתחנתנו. שאין אנחנו עזיז פנים וקשי ערך לומר לפניך הא אלהיינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עזינו. פשעינו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו: חטאתי או ריעך וועני לא בפיתי. אמרתך אודה עלי פשעי לה. ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ונאמר: מכמה פשעיו לא יצלי. ומורה ועב ירחים:

אשמננו. בוגדנו. גולנו. דברנו דפי ולשון הרע העזינו. והדרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. ייעצנו עצות רעות. כובנו. בעסנו. לעזנו. מרданנו. מירינו דבריך. נאצנו. נאגנו. סדרנו. עזינו. פשעינו. פגמננו. צרנו. צערנו אב ואם. קשינו ערך. דרישנו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו.

וسرנו ממצותיך ומפשיטך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צrisk על כל הבא עליינו. כי אם עשית ואנחנו הרשענו: מה נאמר לפניך יושב ישב מרים ומה בספר לפניך שוכן שחיקם. הלא כל הנסתרות והגלוות אתה יודע. אתה יודע רעי עולם. ותעלומות סתמי כל חי. אתה חופש כל חורי בין רואה כלות ולב. אין דבר נעלם מפרק. ואין נסתור מנגד עיניך: כי רצון מלפניך הא אלהיינו ואלהי אבותינו, שתמחל לנו את כל חטאינו. ותכפר לנו את כל עונתינו. ותמחל ותסלח לכל פשעינו:

החן קורא כל אחד מסוגי החטאיהם והקהל עונה "תមול" ו"תסלח" לסרוגין.

על חטא שחתאנו לפניך באמן:

על חטא שחתאנו לפניך בבלדי דעת:

על חטא שחתאנו לפניך בגלאי עריות:

על חטא שחתאנו לפניך בדעת ובמרמה:

על חטא שחתאנו לפניך בהרהור הלב:

על חטא שחתאנו לפניך בזוויה פה:

על חטא שחתאנו לפניך בזדון:

על חטא שחתאנו לפניך בחוק יד:

על חטא שחתאנו לפניך בטעמת שפטים:

על חטא שחתאנו לפניך בזעיר הרע:

על חטא שחתאנו לפניך בירעים ובלא יודעים:

אל מלך ישב על כסא רתמים ומתקנה בחסידות. מוחל שענות עמו מבעיר ראשון ראנון. מרבה מחייב לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה זירות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לмер מודת שלוש עשרה זכר לנו היום ברית שלוש עשרה. כמו שהורעתם לנו מקרים. וכן בתוב בטורחה. וירד ה' באנון ויתיבב עמו שם. ויקרא בשם. והם נאמר:

"ה' אל רחום ותנו ארך أيام ורב חסד ואמת: ניר חסד לאלפים נשא עון ופצע וחטא ונקה"
וסלחת לעוננו לחתאתנו ונחלתנו:
כי ביום זהה יכפר עליכם לטהר ארכם. מפל חטאיכם לפני ה' תטהרו:

אל הינו ואלהי אבותינו.

אל תעש עמנו כלה.

בבא תוכחה נגידך.

גשותך לחקך מוסך.

דלות מעשים בשורך.

חוורנו, בזענו לך.

ותשיב שבות אהליTEM.

וירג נאמת.

חוותם תעודה תטהיר.

טבור אגן הסהר.

יה, רע את ישראל אשר ידעך.

כى תשיב לבארון.

רbone של עולם. איתה על עברות. קלות וquamotorot.

בלילָה לְרָאשׁ אַשְׁמוֹת:

יעז עליות בראש עלה החהול.

שומר מה פללה שומר מה פליל:

לבינו עני לחתא יאות.

יומ ויללה לא ישבתה:

ושאר אברי לעשות הרע בעיניך יתלהשו.

כל הימים וכל הלילה תמיד לא ייחש:

ויען אשר עברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה.

מי יתן ואשחה בכל לילה מטהתי בדמעתי ערש אמשה:

אולו ישמע קול בכוי נורא עלילה.

יום צעקתי בליל:

אקריא יומם וארים קולי. על פשעי ומגלי.

ולילה ולא דומיה ל:

על חטא שחתנו לפניך שגרמנו פגש ומים במאיתים וארבעים ושמונה אברים ושלש מאות שנים וחמשה ארדים של אחרים ובגוף ונפש ורוחם נשמרם ונשמרה לנשמרת: החן קורא את סוג העונש והקהל עונה כנגדו "תמהול ותלה" ותלה תמהול לסרוגן.

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם על בוטול מצות עשה:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם על לאו הגתק לעשה:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם לאו שאין בו מעשה:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם על:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם על חטא:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם קרבן עולה ויורד:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם אשם תלוי ואשם וראין:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם מפתח מרודות:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם מלכות ארבעים:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם מיתה בירך שמים:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם מיתות משנות:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם פרת ועררי:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם גלגול ברום צומח וכי בלתי מרפרף. וכי מרפרף:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם כל מיini יסורים:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם כל מיini ענישים:

על חטאים שאנחנו חיבם עליהם ארבע מיתות בית דין:

סקילה, שרפה, הרגנןך. על מזות עשה. ועל מזות לא העשה. בין שיש שם קום עשה. ובין שאין בס קום עשה. בין שלגויים לנו. ובין שאינן גלויים לנו. את שלגויים לנו כבר אמרנו לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו והווינו לך עליהם. ואת שאינן גלויים לנו, הם גלויים וידועים לפניך, כי הפל גלי וצפי לפניך ה' אלהינו. כמו שנאמר: הנסתרת לה' אלהינו. והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

בי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשכתי ישראל. ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח:

עתה אמורים את הפיטו "addir וגואר" המזכיר את מידותיו והנוגתו של הקב"ה ומוסדר לפי אותיות הא-ב.

מי אל במו:	אדיר ונאור. ברוא דוק וחלדר.
מי אל במו:	גולה עמווקות. דובר צדקות.
מי אל במו:	הדור בלביו. אין זלתו.
מי אל במו:	זוכר הברית. חונן שאירת.
מי אל במו:	טההור ענינים. יושב שמים.
מי אל במו:	פובש ענות. לבש צדקות.
מי אל במו:	מלך מלכים. נורא ונשב.
מי אל במו:	סומך נופלים. עונה עשויקם.
מי אל במו:	פורה ומץל. צעה ברכך.
מי אל במו:	קדוב לקוראיו. רחים וחנון.
מי אל במו:	שוכן שחקים. תומך תפימים.

פְּתֻוחָה עַל יָד נִבְיאָךְ:

על חטא שחתנו לפניך בכחש ובכוב:

על חטא שחתנו לפניך בלשון הרע:

על חטא שחתנו לפניך במראית העין:

על חטא שחתנו לפניך בשיח שפתותינו:

על חטא שחתנו לפניך בטלטר:

על חטא שחתנו לפניך בעיני רמות:

על חטא שחתנו לפניך בפתחון פה:

על חטא שחתנו לפניך בעדרי רגלים להרע:

על חטא שחתנו לפניך בלקפיצת יד:

על חטא שחתנו לפניך ברכzon:

על חטא שחתנו לפניך בשגגה:

על חטא שחתנו לפניך בתשומת יד:

◆◆◆

על חטא שחתנו לפניך בתמהון לבב:

על חטא שחתנו לפניך בשנות חנים:

על חטא שחתנו לפניך ברגלים ממחרות לרוץ לרעה:

על חטא שחתנו לפניך ברכילות:

על חטא שחתנו לפניך בקשיע ערף:

על חטא שחתנו לפניך בצעיר עתק:

על חטא שחתנו לפניך בפרקית על:

על חטא שחתנו לפניך בעוזות מצח:

על חטא שחתנו לפניך בסקוור עין:

על חטא שחתנו לפניך בנטית גרון:

על חטא שחתנו לפניך במשא ומתן:

על חטא שחתנו לפניך בלשון תרמיה:

על חטא שחתנו לפניך בכנסייה שלא לשם שמים:

על חטא שחתנו לפניך ביורה:

על חטא שחתנו לפניך בטמאת רעין:

על חטא שחתנו לפניך בחולול העש:

על חטא שחתנו לפניך בזולול הרים ומרומים:

על חטא שחתנו לפניך בזעיר עברה:

על חטא שחתנו לפניך בחדירות פטלים:

על חטא שחתנו לפניך בזאהה ובזא:

על חטא שחתנו לפניך בזאלול זה ובגלוילים אחרים:

על חטא שחתנו לפניך בבטוי שפטים:

על חטא שחתנו לפניך באקליטת אסור:

על חטא שחתנו לפניך במאות ושמים
וחמשה ארדים של גופנו ונפשנו ורוחנו ונשמה לנשמרתנו:

בכלו יוצר תנטזם: ועתה מלבים השפילו. הוסרו שפטי הארץ: עברו את ה' ביראה. וגילו בראדה: נשקי בר פניאן ותאברו דרך כי עבר כמעט אפסו. אשר פל חוסי בו:

ג. **מעמור לדוד. בברחו מפני אבשלום בנו:** ה' מה רבו צרי. רבים קמים עליו: רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה ה' מגן בעדי. כבודו ומרים ראשיו: קולי אל ה' אקרא. וענני מחר קרשו סלה: אני שכבתיה ואישנה. הקיצותי. כי ה' יסמכני: לא אירא מרבבות עם. אשר סביר שתו עלי: קומה ה' הוועני אלהי כי היכת אפת כל איבילי לח. שני רשעים שברת: לה' הישועה. על עמן ברכתק סלה:

ד. **למנצח בגנות מזמור לדוד:** בקראי ענני אלהי צרכי באדר הרחבה לי. חנני ושמעו תפליتي: בני איש עד מה כבודך לצלפה תאבחן ריק. תבקשו כוב סלה: וሩעו כי הפלעה הח' חסיד לו. ה' ישמע בקראי אליו: רגוז ואל תחטאו. אמרו לבבכם על משגבכם ורמו סלה: זבחו זבחיך צדק. ובתחו אל ה': רבים אמרים מי יראנו טוב. נסה עליינו. אוור פניך ה': נטחה שמחה בלבבי. מעת הגנים ותירוחם רבבו: בשלום יתדו אשכבה. ואישן כי אתה ה' לבך. לבטח תושיבני:
"פתחת היכל של הפרנסה"

כמען אזן פיננסי, כבר בראשית השנה נקבעה בשם פרנסתו של האדם למשך השנה כולל. לא סתם "כסף" אנו מבקשים; לא בהכרח לצחות בלוטו. אנו מתפללים דזוקא ל"פרנסה" - ליקולות בכוחות עצמנו, להנות מיגע כפינו ולהרוויח את לחמנו ביישר לבב נזדקק למנתנות בשר ודם ולא להלוואתם.

ספר פעם בצדו של הרב יוסף קאפה מצ"ל כי כשהגע סבו לגיל שבעים שאלו אותו מירה שיקנה בעבורו לכבוד יום ההולדת. השיב לו הרב קאפה "איןני מבין שאלך. הרוי מה שאין לך - יש לך, ומה שאין לך - איביך לך..."

יש הנוגאים לפורים את כփיהם בזמן אמרית המזמור, כסימן לקבלת שפע. לדור מזמור, לה' הארץ ולולה, תבל וישבי בה: כי הוא על ימיהם יסדה, ועל נהרות יכוננה: מי יעללה בה ה', ובמי יקים במקומם קדרשו: נקי בפסים ובר לבב, אשר לא נשא לשא נפשי, ולא נשבע למרמה: ישאר ברכיה מאתה, וצקה מאליה יישעו: זה דור ודרשו, מבקש פניך יעקב סלה: שאו שעריס ראשים והנשאו פתמי עלים, ויבוא מלך הקבורה: מיה מלך הקבורה, ה' עוז גיבור, ה' גיבור מלחה: שאו שעריס ראשים ותשאי פתמי עלים, ויבוא מלך הקבורה: מיה מלך הקבורה, ה' צבאות, ה' מלך הקבורה סלה:

תפילה על הפרנסה הנאמרת על ידי החזן או המתפלל שפתח את היכל: יחי רצון מלפניך ה' האל האגדול האבוד והנורא. עשה למגן ולמען קדרותך המזמור הזה והشمונות הקדושים הנזירים בו. ולמען קדשת פסוקיו ותבטויו ואתיותיו וטעמיו ורכויו וסודותיו הייצאים מפניך וلامען שם הגדול והקדוש היוציא מפסוק יעריךני לך ברכה עד בל' ד". ומפסוק "נסחה עליינו, אדר פניך ה'", שתכתבנו בספר פרסה וככלפה. שנוה וככל שננה ושנה. לנו ולכל שננה ובנ' יתינה. במלוי ברכות. ולא באedor ולא בעמל וטרח. בנחת ובלילה ובשקט בטה. כדי שפוכל לעבר עבדות הקרש בקשרה ובטהרה בלי שום טרידא. פרנסה שלא יהיה בה שום בושה וככלמה. ואל תזריכנו לורי מנתנות בשר ודם. כי אם מירך הפטורה והקדושה. והאלתנו והרינו בכל מזונו ונמשה ירינו ועסקנו. והוא היה בינו מלא ברכתה/ ונשבע לחם ונניה טובים, אמן בזיה רצון:

מי אל במו נושא עון ו עבר על פשע לשארית נחלתו. לא חיזיק לעדר אף כי חפץ חסך הוא: ישבו ירחבנו יכש עונתינו. ותשליך במלחמות ים כל חטאיהם: תחן אמת ליעקב חסר לאברהם. אשר נשבעת לאברהם מימי קדם:

ח' חזן אומר קדיש שלם: יתגדל ותقدس שמה רבא. (עונים: אמן) בעלמא דיברא מלכותיה. ומיליך מלכותיה. ויקרב משיחיה. (עונים: אמן) ביחסון ובימיכון ובחיי כל בית ישואל בצעלה ובזון קרייב אמן) יהא שם רבא מבהל לאלים עלמא יתרבה. ותשבח ותפאר. ותנשא. ותנשא. ותתכלל שמה רבא ר' אמן) יהא (עונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירא. תשבחה ונחמתה. דאמיך בעלא אמן) אמר אמן. (עונים: אמן)

פ' ענו ועתנו פרחים מן השמים. תשמע תפלאתכם ברצין. וונעה קול עתרתכם. ופתח האלהינו לנו גולן ישראלי אחינו בכל מקום שהם: שענין אורה. שענין אהבה ואחותה. שענין ברכה. שענין גילה. שענין דיצה. שענין דעה והשלב. שענין חוץ ותוך. שענין חצלה והחוצה. שענין וער טוב. שענין וקיטת טומם. שענין זיכר זאמן. שענין טהרה. שענין טהור לשלמה. שענין זבון. שענין טהילה. שענין געומות. שענין קומיות. שענין חוץ ותוך. שענין עזרה. שענין קבוץ כלות. שענין עזרה ורבה. שענין זיקנה. שענין עזין. שענין שלום. שענין שללה. שענין תורה. שענין תפלה. שענין תשועה. שענין טהורה. שענין קבוץ כלות. שענין ערבה. שענין קבוצה טויה. שענין קבוצה טויה. שענין קבוצה טויה. שענין קבוצה טויה. ויסיר מתוככם קאה ונשאה ותירוחת. ויקנס מקרים שבקה. שענין קבוצתם ספר עליים בהם אף פעומים. ויברך אתכם פאשר בבר לכם. ויתהתקם ה' אל בסדר חיים טובים. וכן יהר ציוויל ואמר אמן:

תתקבל צלטנא ובו עתנו עם אלת הון ובו עתנו ר' כל בית ישראל. קדים אביכא רב שמאי ואעריא ואמר אמן. (עונים: אמן) יהא שלמא רבא בן שביא. קדים אביכא ר' ינחמה ושייבא ורפה ואלה וסלה וכפרה ורוח והאל. לנו ולכל עפו ישראלי ואמר אמן. (עונים: אמן)

עשה שלם במדומיו. הוא ברחמיו יעשה שלם עליינו. ועל כל עפו ישראלי ואמר אמן. (עונים: אמן)

◆ סיום התפילה ◆

לקראת סיום התפילה אנו קוראים את ארבעת מזמורי התהילים הראשונים בספר תהילים. למדמוראים אלה יש מעלה של שמירה על טהרת הגוף והנפש ביום זה.

א. אשר האיש אשר לא הילך בעצת רשעים. ובדרך חטאים לא עמד. ובמושב לצים לא ישב: כי אם בתורת ה' חפכו. ובתורתו יהגה וומס ולייה: והיה כען שתול על פליי מים. אשר פרוי יתן בעתו וועלתו לא יוביל. וכל אשר יעשה Zielich: לא בן הרשעים. כי אם פמץ אשר תדרנו: על בן לא יקומו רשעים במשפט. וחטאים בעדרת צדיקים: כי יודעך דרך צדיקים. ודרך רשעים תאבר:

ב. למה רגש גוים. ולאםים יהגו ריק: יהיאב מלכי הארץ ורוזנים נסדו יחד. על ה' ועל משיחו: ננטקה את מוסרותיהם. ונשליכם מפניהם עבתריהם: יושב בשמיים ישחק. ארני ילעג למו: איז ירבר אלימו באפו. ובחרונו יבהלמו:

וילודתך: שאל מפני ואתנה גוים נחלתך. ואחותך אפסי הארץ: תרעם בשפט ברים.

נעלם

נדמה כאילו רק לפניו רגעים ספורים שרמו בדמעות את הפיאות "לך אליו" בכניסתו של יום היכיפורים, והנה עתה אנו עומדים בסינוו של היום הגדול. בעוד רגע קצר יסתה דלתות ארון הקודש ושיא השאים יתלו בשירות הפיאות העתיק "אל בורא עליה", כשבכלנו בתכלה שכל פטיליםינו יונעלו גם הם בשמיים ולא ישובו ריקם. אולי אף את עצמנו רוצים היו לנווע, יחד עם כל תפילותינו, ברגעים הגדולים הללו; לבועל ולא לעזוב. שלא יסתהים כל כך מהר...

כך סיפר מחבר "ליקוטים מעם לועז", רביע יעקב כולי צצ'ל, בדרשתו לקהילתו בקושטא בדרשה שלפני הנעילה:icum>פעם אחת ביקש המלך מן הציר המלכותי שיציר את דיוקנו. המלך דרש מן הציר לסייע לו שכר הגון תמורה הציוור. בהגעה המועד, התడפק שליח המלך על דלתו של הציר ודרש את הציוור. הציר התנצל וביקש מהשליח למסור למלך שהוא זוקן לחודש ימים נוספת. לאחר חודש ימים, שב הגיע שליח המלך את הציר, ושוב ביקש הציר ארקה - הפעם של עשרה ימים. כעבור עשרה ימים פקעה סבלנותו של המלך, והוא ניגש בעצמו אל ביתו של הציר ודרש ממנו את הציוור לאלאה.

הציר השיב: "אדוני המלך כמה רגעים והציר יהיה מוכן". הכנסים הציר את המלך אל חדר העבודה שלו, שעלה רצפותיו היו פזרומים בדים רבים ובهم ניסיונות ציר של דיוקן המלך. בעוד המלך מתבונן סביבו, ניגש הציר אל כן הציר, ובכמה משיחות מכחול ציר ציר מופלא ויפהפה.

מלך עמד משתאה ושאל: "אם ציראת את הציוור הנפלא הזה בכמה רגעים, מדוע לא עשית זאת קודם? מדוע עיכבת אותו עד עתה?".

השיב לו הציר: "במשך כל השנה האחרונה עסקתי בניסיונות רבים, שכולם הוליכו לרגע זה, שבו ציר ציר מושלם".

סימן רביע יעקב כולי את המثال ואמר: "רבותי, עברו אחד עשר חודשים, ואחריהם חלף חודש אלול, ורק עשרה ימי תשובה תמו. נותרו לנו רק כמה רגעים ספורים עד נעילת שער התשובה. כל הרגעים מולייכים אל רגע זה, שבו אנו נדרשים לשובה שלמה".

"תזכו לשנים רבות. הבנים והאבות. בדיצה ובצלה. בשעת הנעילה".

בחיתול התפילה פותחים את ארון הקודש, מעין פתוחה שער שמיים, כדי לעורר את הקהל**בקשת רחמים, ועל כן נהוגים לעמוד לכל אורך התפילה.**

**אל נורא עלילה. אל נורא עלילה.
המציא לנו מחלוקת. בשעת הנעילה:
מתי מספר קרוואים. לך עין נושאים. ומסלדים בחילה. בשעת הנעילה:
אל נורא עלילה...**

הגדיל ותיקר שמה רפה. (**עונים: אמן**) בעלמא די ברא פרעוטיה. ומילך מלכויותיה. וצמיח פרקניה. וקרוב משהיה. (**עונים: אמן**) בחיכון וביכון ובכ"ה רכ' בית ישראל בעגלא ובונן קרבר ואמרו אמן. (**עונים: אמן**) היא שמה רבא מביך לעלם ולעלי עלי מא יתרה. ושתפה. וירפאה. ווירנשא. וויתהדר. ווינעללה. וויתהדר. ווינעללה. שמייה זקרשא בירק הוא. (**עונים: אמן**) לעילא מנך ברכטה. שירא. תשבחתא נהמתא. דאמירן בעלא ואמרו אמן. (**עונים: אמן**) על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהם ועל כל תלמידיהם. העשן באורתא קדשא. די באורתא הריןDOI ווי בכל אחר ואטר. היא לנו ויהו ולכון חנא וחוקא ורומח. מקרם מארי שמאי וארא ואמרו אמן. (**עונים: אמן**) היא שלמא רבא מן שמאי. חיים ושבע ויושעה ונחמה ושייבא ורואה ואלה וסלחה וכפירה ורוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. (**עונים: אמן**) עשה שלום במורומי. הוא ברחמי עישעה שלום עליינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן. (**עונים: אמן**)

החן אמר: ברכו את ה' המברך:
הקהל עונה: בזוז ה' המברך לעולם ועד:

החן חזור: ברוך ה' המברך לעולם ועד:

עלינו לשבח לאdon הכל. לחת גדרלה לוייזר בראשית. שלא עשנו בגינוי הארץ ולא שמננו במפשחות הארץ. שלא שם חקלני בהם וגרלני בכל המומן. שהם משתחים להבל ויריק ומתקפלים אל אל לא יושיע. יפסיק מעט. ואנחנו משתחווים לפני מלכי המלכים הארץ. שהוא נוטה שמים ויוסד הארץ. ומושב יקרו בשמים ממועל ושבינת עוז בגביה מרים. הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלפננו ואפס זולתו. בפתוב תורה. וידעתה היום והשבת אל לבבך, כי ה' הוא האלים בשמים ממועל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על כן נקיה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עז להעיר גלולים מן הארץ ויהלילים פרות יברתו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בניו בשר יקראו בשם להפנותו אליך כל רשות הארץ. יכירו וידעו כל יוшиб תבל. כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך ה' אלהינו יכרעו ויפלו ולבכור שמן יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי מלכותך שלך היא. ולעולם עד תמלוך בכבוד. בכתוב בתורתך:

ה' ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: ובתורתך ה' אלהינו בtów לאמր: שמע ישראל, ה' אלהינו ה' אחד:

אחר התפילה נהוגם לשיר את הפיאות "יגדל אלוהים ח"י" הכלול בתוכו את יג עיקר האמונה

יגדל אלוהים ח' וישתבח. נמצא ויישבח. אין עת אל מץיאות:
אחר איזה יריד בחיזרו. געלם גאנס איז סוף לאחרונה:
אין לו דמותה האוניא איז גאנס. לא נעד אלוי קראשנו:
קדמון לך דבר אשר נברא. ראשון וארא איתרא לארשית:
הנו איזון עלם כל ניז. יורה גולדטן ומפלטו:
שפיע בעביזותנו נתנו אל. אגשי סאלטן ופערתנו:
לא קם בישראאל ממשה עוד. נביא ומפטיט איז תמן:
תורת משה אמת ויבאצטו. ברוך ערי עד שם תהלה:

"גמר חתימה טובה!"

בשירו של שמוליק קראום, "רואים רחוק רואים רחוק", שר מאיר בנאנו: "בן אדם עצם שtol על מים, שורש מבקש, בן אדם כסנה מול השמיים, בו בוערת אש". דומה כי מיללים אלו מתארות היטוב את עמידתו של האדם אל מול אלוהים. ללא כל מחיצות המפרידות ביניהם - כל כלו סנה בוער.

כך היא תפילת העמידה של יום היכירויות, שחוט של חסד משוכן עליו. הם אויל הדקות הייחודות במשמעותה כולה שבahn כל אחד מאיינו הופך להיות מעין "רשות היחיד" ממש עצמוני, עומד לבדו בדממה - בלי חזן, קורא או קהל שמצטרף ברקע. שורש מבקש בלבד, כסנה בוער באש.

◆ תפילה עמידה ◆

ארני, שפטתי תפתח. ופי גירר תהלהך:

ברוך אתה ה' אלהינו ואלקי אבותינו. אלהי אברם. אלהי יצחק ואלקי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חקרים טובים. קונה הפל וזוכר חסדי אבות. וمبיא גואל לבני בנייהם למן שמו באבבה:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. חתמנו בספר חיים. למגן אלחים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה ה' מגן אברם:
אתה גבור לעולם אדי. מחייה מותים אתה. رب להושיע. מורייד הטל. מכלל חיים בחסר. מחייה מותים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולמים. ומתריר אסורים. ומוציאים אמונהינו לישני עפר. מי כמון בעל גבורות ומית דומה לך. מלך ממית ומחייה ומוציאים ישועה:

מי כמון אב הרחמן זוכר יצורי ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מותים: ברוך אתה ה', מחייה המותים:
אתה קדוש ושםך קדוש. וקדושים בכל יום יהלוך סלה: להור ודור המליכו לאל כי הוא לבבו מרים וקדושים:

ובכן יתקדש שםך ה' אלהינו על ישראל עטך:

ובכן תן פרודך ה' אלהינו על כל מעשיך. ואימתך על כל מה שבראת. וייראך כל המעשים וישתתקחו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבך שלם. שידרעו ה' אלהינו שהשלtron לפניך. עז בירך זגבורת בימינך. ושםך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן בורוד לעטך. תהלה ליראיך. ותקווה טובה לדורשיך. ופתחון פה לミיחלים לך. שמחה לארכך. שנון לעידך. וצמיחת קרון לדור עביך. ועריבת נר לבן ישי משייחך. במורה בימינו:

שפוכבים לך נפשם. מחה פשעם ובכחם. והמציאם מחייב. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

היה להם לסתרה. וחלצם מפארה. וחתרם להור ולגילה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

חון אותם ורחים. וכל לווחז ולוחים. עשה בהם פלילה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

וכור ערךת אביהם. וחדש את ימיהם. בקרים ותחלה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

קרא נא שנת רצון. והשב שאירת הczן. לאלהלה ואלהלה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

מחה בעב פשעים. ועשה נא חסד עם. מקרים סגה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

תנוכו לשנים רבות. הבנים והאבות. ברייצה ובצחלה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

מיכאל שד ישראל. אלהיו וגבരיאל. בשרו נא הנאלה. בשעת הנעילה:
אל נורא עליה...

יהי חסיך ה' עליינו, באשר יחולנו לך:

אשר ישב ביתך עוד יהלוך סלה. אשרי העם שזכה לו אשוי העם שיהוה אלהי. תהלה לדקה, ארומך אלהי המפלך ואברכה שמק לעולם ועד. בכל יום אברך ואלהלה שמן לעולם ועד. גדור ומליל מאור ולגדתון אין מקר. דור לדור ישוב משיש גבורותיך גיזוז. בדור בדור הזרק וזרבי נפלאותיך אשיתך. ועוזו נוראתיך לאמריך וגבורתך אספחה. זכר רב טובך יביש וציקתך ברגני. חנין ורוחים יארך אפס גדר חסר. טוב יילך ורוחמי על כל מעשינו. יוזוק יילך מעשיך ויחסיך יברכינה. בדור מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדים בזרותינו וכבוד הדור מלכותו. מלכותך מלכות כל עלקים וממשלתך בכל דור ודור. סומך יי' לכל הנפלים וזוקך לכל הבקופים. עיני כל אליך ישבו אתה נתן לנו להם את אכם בעתון. פותח את ירך ומשביך לכל חי רצון. צדיק יי' בכל דרכיך והסדר בכל מעשיו. קרובי יילך קרובי לכל כל אשיך ורואה באמרתך. רצון יראי יעשה ואת שועטים ישמע וירושם. שומר יא' את כל אהבי ואת כל הרשעים ישמר. תהلت יידבר פי ויברך כל בשר שם קרשׁו לעולם ועד. ואנחנו נברך יי' מעתה ועד עולם הללויה.

שובה למענק ושבון בבית מאין. כי כל פה וכל לשון יתנו הור והדר למלכותך:
ובנחיה יאמר. שובה ה' רבבות אלפי ישראל:
בשיבונו ה' אליך ונשובה. חידש ימינו בקדנס:

אחר כך אומר החזן צי קדיש:
יתגדר ויתקדש שם רבא. (עונים: אמן) בעלמא די בראש פראותיה. ומילך מלכותיה. ויזמיח פרקניה. ויקרב משיחיה.
(עונים: אמן) בחיכון ובוימכון ובחי רכבל בית ישראלי בעגלא ובוון קרב ואמרו אמן. (עונים: אמן) יהא שם רבא מברך לעלם ולעלמי עולם יתפרק. ווישתבח. וויתפאה. ווירומם. וויתשא. וויתהדר. וויתעללה. וויתהלהל שםיה ורקשא ביריך הוא. (עונים: אמן) לעילא מן בל ברכטה. שירחא. תשבחתא נהמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

**ברוך אתה ה', מלך מותה וסוליה לעונתינו ולעונות עמו ישראל ומבעיד אשמהינו בכל
שנה ושנה. מלך על כל הארץ, מקדש ישראל יום הבפורים:**

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבורה לדבריך ביתך. ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכzon. ותהי לרצון תמיד עבורה ישראל עמך:
ואתה ברחמייך הרבים. תחפוץ בניו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ברוחמים:
ברוך אתה ה', המתויר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא. לדוד נורח לך ונספר תהלהך. על חינו המסורים בירך.
על נשותינו הפקירות לך. ועל נסיך שבכל يوم עמו. ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלוי רחמייך. המרחים כי לא תמיד חסיך.
בימועלים קיינו לך:
ועל כלם יתברך ויתרומים ויתנשא תמיד שמק מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יורוך סלה:

וחתום לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהלו ויברכו את שמק הגדול באמת לעולם כי טוב. האל יושענו ועזרנו סלה
האל הטוב:

ברוך אתה ה', הטוב שמק ולך נאה להורות:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עליינו ועל כל ישראל עמך.
וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורה וחיים.
אהבה וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. טוב בעיניך לברכנו ולבך את כל עמך
ישראל ברוב עז ושלום:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישעה ונחמה וגורות טובות. נבר ונחתם לפניך:
אנחנו וכל עמך ישראל לחימים טובים ושלם:

ברוך אתה ה', המברך את עמו ישראל בשлом. אמן:
יהיו לרצון אמרוי פי והגין לבני לפניך. ה' צורי וגאל:

הוידי הוא חלק בבלתי נפרד מתפקידו יום היכיפורים ואנו חזרים עליו בכל
התפקידות. עניינו העיקרי הוא לקחת אחריות על מעשינו וubarות הדדיות
(לכן הוא נכתב בלשון רבים ומזכיר גם חטאיהם שבודאי לא עשינו); וטמונה
משימה קלה בעבורך אף אחד: "להסתכל לאמת בתוכנו, ישר לעיניים, להביט
נכחה, לשבור את מגנון ההגנה העצמית,บทז את המחיצות המלאכותיות,
לק:right; רקע את המסווה, וכל זה למען בחדר מעושק ידינו". אז ורק אז - לפניו
תתהרוא!". (רב יוסף דב סולובייצ'יק)

**ובכן צדיקים יראו וישמחו וייראים יעלו. וחסדים ברכנה גילו. ועלתה תקפות פיה.
והרשותה כליה בעשן תכליה. כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:
ומלך אתה הוא אלהינו מהרה על כל מעשיך. בהר ציון משפט בבודך. ובירושלים
עיר מקדשך. בפתח בדרכך קרשך: מלך ה' לעולם אלהיך ציון לדוד ודר היליה:
קדוש אתה ונורא שמן. ואין אלוה מבלעדך. בפתח ויגבה ה' עצמות במשפט והאל
הקדוש נקשר בצדקה.**

ברוך אתה ה', המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אhabת אותנו ורציתנו. ורוממתנו מפל הלשונות. וקדשתנו
במצותיך. וקרבתנו מלבנו לעברותך. ושםך הגדול והקדוש עליינו קראתך:
ונתנו לנו ה' אלהינו באהבה את יום הבפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום
מקרא קדש הזה. למיחילה ולסלילה ולבירה. ולמחל בו את כל עונתינו. באהבה
מקרא קדש. זכר ליציאת מצרים:

אליהינו ואלהי אבותינו. מחול לעונתינו ביום הבפורים הזה. ביום סליחת העון הזה.
ביום מקרא קדש הזה. מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך. פאמיר: אנקי אנקוי הויא מחה
פשעיך למעני. וחטאינו לא אופר. ונאמר: מחיתי כעב פשעיך וכען חטאונית.
שובך אליו כי גאלתיך: ונאמר:

ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאיכם לפני ה' תפחה:
אליהינו ואלהי אבותינו עלה ויבא ונגייע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרונו
זכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך. זכרון ממשים בון דור עבדך. זכרון כל עמך
בית ישראל לפניך לפיליטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום.
ביום הבפורים הזה. ביום סליחת העון הזה. ביום מקרא קדש הזה. לרחים בו علينا
ולחשעינו. זכרנו ה' אלהינו בו לברכה. ופקדנו בו לטובה. והושענו בו לחיים טובים.
ברבר יושעה ורחמים. חוס וחננו וחסול ורחמים. והושענו כי אלקינו עינינו. כי אל
מלך חנון ורחמים אתה:

אליהינו ואלהי אבותינו. מלך על כל העולם כלו בבודך. והנשא על כל הארץ בירך.
והופע בהדר גאון עז. על כל יושבי תבל הארץ. וירע על פועל כי אתה פעלתו. ויבין כל יציר
באי אתה יצירתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלהי ישראל מלך. וממלכתו בכל ממשלה:

אליהינו ואלהי אבותינו. ריצה נא במנוחתנו:
קדשנו במצותיך. שים חלקיינו בתרורתך. שבענו מטיבך. שמח נפשנו ביושעתך. וטהר
לבנו לעבדך באמת. כי אתה ה' אלהים אמת. וברך מלכנו אמת וקיים לנצח.

אליה. נצור לשוני מרע. וشفותותי מרבך מרים. ולמקללי נפשי תהום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתרתך. ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהירה הפה עצם וקלקל מוחשנותם. עשה למען שםך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יהלון ידריך. הוושעה ימינך וענני: יהיו לך רצון אמר פי והגין לפני פניך. כי צורי וגאלי: פסע שלוש פעשות קטנות לאחרורי ואומר:

עושה השלום במרומיו, הוא ברוחמו יעשה שלום עליינו, ועל כל עם ישראל ואמר:

יהי רצון מלפיך כי אליהנו ואליך אבותינו, שתבנה בית המקדש במהרה ביוםינו ותן חלקי בתרתך לעשות חקי רצונך וילבדך בלבך שלם:

◆ חזורת הש"ץ של נעילה ◆

פותחים את חזורת שליח הציבור בפיוט עתיק זה שבו אנו מבקשים מהקב"ה שלא ישיב ריקם את תפילותינו.

אתanno לחולות פניך. כי חסד ואמת יקומו פניך. נא אל תבישנו. נא אל תשיבנו, ריקם מלפניך. סלח לנו, ושלח לנו, ישועה ורחמים ממעוונך: אתanno לבקש מך בפלה. אם ונורא, משב לעתות בצרה. תהינו, תהנו, ובשך נקרא. סלח לנו, ושלח לנו, ישועה ורחמים ממעוונך:

החן עומד לפני התיבה, ושב סומכים לו משני צדיו: מבקש הוא את רשות הציבור להיות שליח נאמן בעבורם. גם המצביא הגדול והאמיץ ביותר בעולם לא יוכל להתקדם - אפילו לא צעד אחד - אם חיליו לא יתנו בו את אמונה וילכו אחריו, באש ובמים.

עם כל זאת, יודע החן כי מלבד התפילה עצמה, חייב הוא גם "להתפלל על התפילה" - להתפלל שלאיל ישים בפיו את המלים הנכונות, שיכן את לבו קרואו ושיהיה שליח נאמן בעבר כל הקהל הקדוש. "לאדם מערכי לב, וממה מעינה לשון" (משלי ט, א).

אוֹחֵילָה לְאֶלְאַחֲלָה פְנִי. אֲשֶׁרְאַלְהָ מִמְּפָנוּ מַעֲנָה לְשׁוֹן.
אֲשֶׁר בְּקָהָל עִם אֲשֶׁר עֹז. אֲבִיעָה רְגָנוֹת בְּعֵד מְפָעָלוֹ.
לְאָדָם מֻעָרְכִּי לִבְנָה, וְמַהְיָה מַעֲנָה לְשׁוֹן:

אדני, שפתית תפחת. ופי גיד תhalbוק:
ברוך אתה ה, אליהנו ואליה אבותינו. אליה אברחים. אליה יצחק ואליה יעקב. האל הנזרול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קונה הפל וזכיר חסרי אבות. וymbiya גואל לבני בנייהם למען שם באהבה:

זִכְרֻנוּ לְחִים. מֶלֶךְ חִפְזָבְחִים. חַתְמָנוּ בְּסֶפֶר חִים. לְמַעַן אֱלֹהִים חִים:
מֶלֶךְ עֹז וּמוֹשֵׁעַ וּמְגַן:
ברוך אתה ה, מגן אברחים:

אנא ה' אליהנו ואליה אבותינו. התבא לפניך תפלהינו. ואל תעטעלם מלפני מתחנהנו. שאין אנחנו עז פנים וקשה ערף לומר לפניך ה' אליהנו ואליה אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו. עזינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

מכים על החזה (על מקום הלב) באגרוף יד ימין כתאות אשמה, בהՃרת כל אחד מהעונות. בגדנו. גולנו. דברנו דפי ולשון הרע. העינוי והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר ומרמה. יצענו עזות רעות. בזבנו. בצענו. מרדנו. מרדנו דברך נאצנו. נאפנו. סרנו. עזינו. פשענו. פגננו. צרנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשותנו. שחתנו. תעננו. תעננו. ותעתענו.

וסדרנו ממצחיך ומפשיטיך חטובים ולא שוה לנו. ואתה צדק על כל הבא עליינו. כי אמות עשית. ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב יווש מבorous ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתירות והניגלות אתה יודע:

מה אנחנו. מה חיננו. מה גבורתנו. מה כחנו. מה גבורה אתך ה' אליהנו ואליה אבותינו. הלא כל הגברים בגין לך פניך. ואנשי השם שלא היו. וחכמים בבבון מדע. ונבוגים בבל השלל. כי כל מעשינו היה לך פניך. וימי חיננו הבל לך פניך. ומותר הארים מן הפה אין. כי הפל הבל:

אתה הבולט אנטש מראש. ותפירחו לעמד לפניך. כי מי יאמר לך מה תפעל. ואם יצחק מה יתנו לך. ותתנו לנו ה' אליהנו באהבה את יום הקפורים זהה. את יום סליחת העזון הזה. את יום מקרא קדש זהה. למחילה. ולכפרה. ולמחל. בו את כל עונותינו. למן נחל מעשך ידינו. ונשוב לעשות חקי רצונך בלבך שלם. ואתה ברוחמיך הרבים רחם עליינו. כי לא תחפוץ בהשחתת עולם. שנאמר: דרשו ה' בהמצאו, קראהו בהיותו קרוב: ונאמר: יעוז רשותך ורפו ואיש און מחשבתיו, ונשוב אל ה' וירחמהו ואל אליהנו כי ירבה לסלוח: ואתה אלה סליחות חנון ורחום אריך אפים ורב חסד ומרבה להטיב. ורוצה אתה בתשוכתן של רשותים. ואין אתה חפוץ במיתתן. שנאמר: אמר אליהם חי אני נאם אדרי ה' (אליהם קרי), אם אחפוץ במות הרשות כי אם בשוב רשות מדרכו וחייה, שובו שיבו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ונאמר: החפץ אחפוץ מות רשות נאנס אדרי ה' (אליהם קרי), והשיבו וחיו: כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשכתי ישראל. ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולחן:

אליה. עד של לא נוצרתני אני כדי, ועכשו שונוצרתני באלו לא נוצרתי. עפר אני בחייבי, קל וחמר בmittati. הרי אני לפניך ה' אליה ואליה אבותוי, ככל מלא בושה וככל מה: כי רצון מלפניך ה' אליה ואליה אבותוי, שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מחק ברוחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסורי וחולאים רעים:

אתה גבור ליעלים אדי. מלחמה מתים אתה. רב להושיע. מורייך הטל. מכלל חיים בחסר. מלחמה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופאים. ומתר אסורים. ומקרים אמונתו ליישי עפר. מי במון בעל גבורות ומיל דומה לך. מלך ממיתות ומלחמה יושאעה:

מי במון אב הרחמן זכר יצורי ברחמים לחימים:

ויאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה ה', מלחמה המתים:

טרם תחילת קדושה, הסומר העומד לצד החזן פותח בשני פיות הקדמה של רבי אברהם אבן עזרא. הפיטוס הראשון מתאר את עמידת המלאכים לפני כסא הקבוד ואילו בפיטוס השני אמר מักษם מהקב"ה שיזכיה את דינינו האמתי לאחר.

הסומר העומד לצד החזן אומר את המשפט הבא, והקהל חוזר אחריו:

ובגן נקיישך מלך: (פעמים)

על סדר א"ב:

אראים וחסמים. זה אל זה שואלים. אלה אל אלים. מעריצים ומhalbאים: אילין יאמירו גדרו. בראש בעש יפארון מהללו. שרפים עמודים ממעל לו: אדרוני רקיע יקיעו ביחס. דוברים הלו במורא ובפחד. ששת בנינים שיש בנינים לאחר: חמוגי שחקים מביעים רגננו. ונאנבים להלו בשמי מעוני. בשתים יכשה פניו: יקי זבול צפצפו מהללו. חשים הם לקרה זמר מכלולו. בשתים יכשה רגלו: טपסר מוען באצלו יסתופף. ייחיד בהורו עלייו יחווף. ובשתיים יעופף:

כפותת מכון. מחדשים משמר. להוקים יחד. להלל במאמר. וקראה זה אל זה ואמר: מלכא ערבות מחנות נרואות. נצחים להלו בתהלות נאות. קדוש. קדוש ה' צבאות: (ייתנהנו לנו). بعد ישראאל עברו. ירצה ומעבדו יקבל מעבדו. מלא כל הארץ בבודו: הסומר אומר והקהל חוזר אחריו:

ובגן ולך העלה קדשה. כי אתה אלהינו (פעמים)

אמות בספרך בראת עולמך. בהם תכתב ותחתם בחותמך: רצה פלטיך שוקרי אווליך. הימים בחמש תפנות לרוממן: מקומים ישך ומווער נחומיין. חסידיך ה' ייחלו כי הפליחה עמן: זעקה תפילה לשמי מרומן. קדוש בתקדיםם במשרתי שמך:

מכאן משיר החזן:

פחר יתנו לך ה' אלהינו מלכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה. ייחד כלם קדשה לך ישלו בדבר האמור על יד נביאך: וקראה זה אל זה ואמרה:

קדוש. קדוש ה' צבאות. מלא כל הארץ בבודו: בבודו מלא עולם ומשרתינו שואלים אליה מקום בבודו להערכינו: **לעפתם משבחים ואומרים:**

ברוך בגבורתך מפקומו:
מפקומו הוא יפן ברחמי לעמו המיחדיםשמו ערב ובקר בכל יום תמיד אומרים בעמיהם באבבה:

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד:

הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלכנו. הואמושיענו. הוא יושיענו ונגאלנו שנית. וישמעינו ברחמי לעיני כל חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית פרاشית להיות לכם לאלהים. אני ה' אלהיכם:

וברביר קרשך כתוב לאמר:

מלך ה' לעלים אלהיך ציון לדוד דוד היליה:

אתה קדוש ושמן קדוש. וקדושים בכל يوم יהלוך פלה: לדוד ודור המליכו לאל כי הוא לבו מרים וקדוש: ובגן יתקדש שמן ה' אלהינו על ישראל עמו:

ובגן תן פחרך ה' אלהינו על כל מעשיך. ואימtan על כל מה שבראת. וייראך כל המעשים ושתחו לפניך כל הבראות. ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבך שלם. שידרנו ה' אלהינו שהשליט לנו. וזה בידך וגבורת בימינך. ושםך נורא על כל מה שבראת:

ובגן תן בגבורתך לעמך. התלה ליראיך. ותקווה טובך לדודך. ופתחון פה למיחלים לך. שמחה לארכך. שנון לעידך. וצמיחת קרון לדוד עביך. ועריבת נר לבן יש מישחה: במחירה בימינו:

ובגן צדיקים יראו וישמחו וישראלים יעלזו. וחסידים ברינה יגילו. וועלתה תקפא פיה. והרשות כליה בעשן תכליה. כי תעבור ממלשת זדון מן הארץ:

וימתך אתה הו' אלהינו מהרעה על כל מעשיך. בהר ציון משפט בבודך. ובירושלים עיר מקרשך. כתוב ברביר קרשך:

מלך ה' לעלים אלהיך ציון לדוד דוד היליה:

קדוש אתה ונורא שםך. ואין אלה מבלעדך. בפתחות ויגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקייש בצדקה. ברוך אתה ה', מלך הקדושים:

אתה בחרתנו מפל העמים אהבת אותנו ורצית לנו. ורוממותנו מפל הלשונות. וקדשנו במצוותך. וקרבתנו מפלנו לעברותך. ושםך הגודול והקדוש עליינו קראתך:

ונתנו ה' אלהינו באבבה את יום ההפורים זהה. את יום סלילת העון זהה. את יום

על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. עברנו על בריתות ומיתות בית דין. עברנו על חילול השם. פשענו. פגנו באות ברית קדש. צורנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. קילקלנו צנורות השפה.

רשענו. רעים לשומים ולבריות היינו. שחטנו. שקרנו. שחתנו זרע קדש לבטלה ובראנו משחית לחהל. גם בכונינו נמצאו גם נפשות אבוייניהם נקאים והנה דמת העשוקים אין להם מיניהם. לבי לבי על חלליים. מעי על הרוגיהם. אויל לרשות רע, כי גמול ידיו יעשה לו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסכנו ממצוותך וממושטיך הטובים ולא שׂה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עליינו. כי אם עשית ואנחנו הרשענו:

רבות ה

עולם
. חתמנו להים. ותן לנו אל עולם. החיים והשלום: וחתם לחיים כל בני בריתך כלם. אלהים חיים ומלא עולם:

ובספר חיים נזכר ונחתם עם ברים ורצוים. כל הפתוב לחיים: היום תחתנו לחיים טובים אידיר ונאור. כי עמך מקור חיים, והואך נראת אור: בעת נעלית שער היכל שוכן מעונה. יבקש את עון ישראל ואיננו, ואת חטאתי יהודה ולא תמצאינה:

ובשעת נעלית שער שמי תסלח עונותם. ותשליך במצלותם כל חטאיהם: והודיע למתודים בגעלה לפניך. ארוח חיים, שבע שמחות את פניך: ועל המתודים לפניך בעת זאת תחנחים. ומורה ועובד ירחים:

בושנו מפלgio.

אשmeno מפליעם.

דוה לבנו בחטאינו.

גלה ממנו משוש.

ונפרע פארנו.

ח Abel אונינו.

חרב בענינו.

יבול מקרשינו.

יטירתנו היתה לשמה.

בחנו לנכרים:

לענינו עשקו עצמן.

נתנו עלם علينا.

UMBRECH משלו בנו.

צרות רבות סבבונו.

פוך אין מירם.

רתקת מפנינו בענינו.

תעינו פצאן ואברנו.

שבנו מאחריך.

ועידן לא שבנו מתעתינו. והיאך נזיו פנינו. ונקsha ערפנו. לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאינו:

מה נאמר לפניך יושב מרים ומה נספר לפניך שוכן שחיקם. הלא כל הנסתירות והניגלות אתה יודע:

מה אנחנו מה חיינו. מה בבורתנו. מה אמר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים כאן לפניך. ואנשי שם כלא היה. ותכם בבל:

מקרה קדש זהה. למחילה ולסלילה ולכפרה. ולמהל בו את כל עונותינו. באhabה מקרה קדש. זכר ליציאת מצרים:

אליהינו ואלהי אבותינו. מחול לעונותינו ביום הקפורים זהה. ביום סליחת העון הזה. ביום מקרה קדש זהה. מחה והעבר פשעינו מנגד עיןיך. כאמור: אני אכן הוא מחה פשעך לעני. וחטאתי לא אזכור: ונאמר: מחיתי בעב פשעך וכען חטאותך. שובה אליו ביגאלתיך: ונאמר:

ביום זה יכפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאיכם לפני ה' תטהרו: אלהינו ואלהי אבותינו.

אל תעש עבנו כלה.

בבא תוכחה נגדך.

רחמיך יקדמו לך:

גשתק לחקך מוסך.

קרב צדק מלאך:

דלוות מעשים בשורך.

הורנו, בזקנו לך:

צישעטנו במנגנון:

ותשב שבות אלהי תם. פתחיו ראה כי שממו:

זכר נאמת. עדות לא תשכח מפני זרעו:

חוות תעורה נתיר. סודך שם בלמודך.

טבור אגן הסהר. נא אל יחס המזג:

יה, רע את ישראל אשר ירעך. מגר את הגוים אשר לא ירעך:

כבודים אסירי התקווה:

זה הויהי האחרון של יום היכירויות:

אנא אלהינו ואלהי אבותינו. תא לא פניך תפלתו ואל תטעלים מלפני מתחנתנו. שאין אנחנו עי פנים וקשי ערך לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. עזיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו עזינו פשענו אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

ככתוב: חטאתי אורעך ועניל לא בסיתי. אמרת איורה על פשעי לדוד. ואתה נשאת עון חטאתי סלה: מכפה פשעיו לא יצילה. ומורה ועובד ירחים:

אשmeno, אכלנו מאכלות אסורות. בגדרנו, בטלנו תורהך. גנבו, גאננו. דברנו רפי ולשון הרע. דברנו אחד בפה ואחד בלב. ה' עוני. הרהרנו הרהורים רעים ביום ובאנו ליד טמאת קרי בלילה. והרשות. ויעדרנו עצמנו לדבר עברה. ידענו. זינו אחר לבנו ועינינו. חמסנו. חמדנו. פלנו שקר ומרמה. עזינו עצות דעתך עד אין חקך.

ובוננו. בעסנו. צננו. לוצצנו. מרדונו. מרינו דבריך. מרדונו במלכות שמים. מרדונו במלכות ביתך. מסנו בבית המקדש. ושלשתם אנחנו מבקשים. גאננו. נאפנו. נשבענו לשוא ולשקר. גרדנו ולא שלמןך. גרדנו. סורדים ומורדים הם. עוני. עברנו. מחזר צהר ליום כיפור

ביום הכהנים זהה. ביום סליחת העון זהה. ביום מקרא קדש זהה. לרחים בו עליון ולהושעינו. זכרנו הא' אלינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושעינו בו לחים טובים. בברך ישועה ורחמים. חוס וחגנו ותחמל ורחם עליינו. והושעינו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלינו ואלהי אבותינו מלך על כל הולך כל בכבודך. והנשא על כל הארץ בירךך. והופיע בהדר גאון עז. על כל יושבי תבל ארץ. וידע כל פועל כי אתה פעלתנו. ובין כל יצור כי אתה יוצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפוי: ה' אלהי ישראל מלך. ומלכותו בכל משלחה:

אלינו ואלהי אבותינו. רצה נא במנוחתנו:

קדשו במצוותך, שם חלקנו בתורתך, שבענו מטבחך. שמח נפשנו ביושעתך. וטהר לבנו לעבדך באמתך. כי אתה ה' אלהים אמת, וברך מלכנו אמת וקיים עד.

ברוך אתה ה' מלך מוחיל וסוליה לעונתינו ולעונות עמו ישראל. ומעיר אשומותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ, מקדש ירושלם ויום הכהנים:

רזהה ה' אלהינו בעמך ישראל ותפלתם שעה. והשב העבויה לרביב ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכzon. ותהי לרצון תמיד עבורת ישראל עמו: ואתה, ברוח מינך הربים. תחפוץ בנו ותרצנו ותחיזינה עינינו בשובך לציוון בرحמים:

ברוך אתה ה', המחויר שכינתו ציון:

כשהחן אמר "מודים", אמר הקהל בלחש "מודים דרבנן":

מודים אנטחן לך שאתה הו ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיננו ומגן ישענו אתה הוא. לדוד ונודה לך ונטפר תhalbך. על חינינו המוסרים בירך. ועל נשמותינו הפוקדות לך. ועל נפקך שבכל יום עפננו. ועל נפאלאתיך וטבותיך שבכל עת. ערב ובקר יצחררים. הטוב פ לא כלו רחמן. המרخص כי לא תמו חסידך. כי מעולם קניינו לך:

מודים דרבנן: מוקים אנחנו לך שאתה הו ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כלبشر. יוזרנו יוזר בראשית. ברכות והוראות לשחק הגדול והקדוש על שהחיינו וקיימתנו. בן תחינו ותחננו. ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך. לשמר חיקך ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנו נהנו מודים לך. ברוך אל ההרוות: (עד כאן הקהל אומר)

על כלם יתברך ויתרומים ויתנשא תמיד שמק מלכנו לעולם ועד. וכל החמים יודוך סלה: וחתום לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהלו ויברכו את שמק הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועוזרתנו סלה: האל הטוב:

ברוך אתה ה', הטוב שמק ולך נאה להורות:

מדוע. נבונים בבלי השבל. כי כל מעשינו הבל לפניה. ומותר הארים מן הבאה אין. כי הכל הבל:

אתה הבדلت אנווש מראש. ותפירהו לעמד לפניה. כי מי אמר לך מה תפעל. ואם יצדך מה יתנו לך. ותתנו לנו ה' אלהינו באהבה את יום הכהנים זהה. את יום סליחת העון זהה. את יום מקרא קדש זהה. למחללה. ולכפרה. ולמחל בו את כל עונתינו. למען נחלה מעשך ידינו. ונשוב לעשות חמי רצונך בלבב שלם. ואתה ברוח מינך הربים רחם علينا. כי לא תחפוץ בהשחתת עולם. שנאמר: דרשו ה' בהמצאו, קראתו בהיותו קרוב; וכן אמר: ישב רשות דרכו ואיש און מחייבתו, ישב אל ה' ירוחמו ואל אלינו כי ירבה לסלוח: ואתה אלה סליהות חנון ורחום ארך אפים ורב חסר ומרבה להטיב. ורוצה אתה בתשובתך של רשעים. ואין אתה חפוץ במיתתן. שנאמר: אמר אלהים חי אני נאם ארני (אלים קרי), אם אחפוץ במוות הרשות כי אם בשוב רשות מרככו וחיה, שבו שבו מרכיכים הרעים ולמה תמותו בית ישראל: וכן אמר: החפוץ אחפוץ מות רשות נאם ארני (אלים קרי), הלווא בשבו מרכיכיו וחיה: וכן אמר: כי לא אחפוץ במות המת נאם ארני (אלים קרי), והשיבו מרכיכיו וחיה: לשישראל ומוחלו לשבטי ישראל. ומבלעדיך אין לנו מלך מוחיל וסלה:

פיט' אדר ונאור" המזכיר את מידותיו והנגנותיו של הקב"ה לפי סדר הא-ב.

אדיר ונאור. בורא דוק וחלד. מי אל במו: גולה עמוקות. דבר צדקות. הדור בלבשו. ואין זולתו. זכר בריתך. חנן שאירית. טהור עינים. ישב שמים. בויש עונות. לובש צדקות. מלך מלכים. גורא ונשאב. סומך נופלים. עונה עשוקים. פורה ומצל. צועה ברב פה. קרוב לדוראי. רחים וחנון. שוכן שחקים. תומך תפימים.

בכתב על יד נביאך: מי אל במו נשא עון ו עבר על פשע לשארית נחלתנו. לא החזיק לער אפו כי חפוץ חסר הו:

ישוב ירוחמו יכחש עונתינו. ותשליך במלחות ים כל חטאיהם: תנת אמת ליעקב חסר לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: אלהינו ואלהי אבותינו יעללה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוני זיכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך. זיכרון משיח בן דוד עבדך. זכרון כל עם בית ישראל לפניו לפטירה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחים טובים ולשלום.

ברכת כהנים:

הΖן מカリא לכהנים:

יברכך ה' וישמך: יאר ה' פניו אליך ויחנך: ישא ה' פניו אליך ויחסם לך שלום:

(ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם):

ואם אין כהנים יאמר החזן: אלדינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלחת בטורה הפתובה על ידי משה עבך,

האמורה מפני ארון ובנוי בהנים עם קורשך כאמור: "יברך ה' וישמך: יאר ה' פניו אליך ויחנך: ישא ה' פניו אליך ויחסם לך שלום:

לכך שלום: ושם את שמי על בני ישראל ואני אברכם." ובשים כל פסק עונים הקהל "קינה רצין"

שים שלום טובת וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עליינו ועל כל ישראל עמק,

וברכנו אבינו בלו נא אחר פניך, כי באור פניך נתת לנו א' אלהינו תורה וחימים.

אהבה וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. טוב ביעיןיך לברכנו ולברך את כל עמק

ישראל ברוב עז ושלום:

ואתם הדבקים בה' אלהיכם, חיים כלכם חיים:

היום תאמצענו. היום תברכנו. היום תנדרנו. היום תעהנו

ועוד טוב. היום תעפנו. היום תחנינו. היום תפחרתנו. היום תנשאנו. היום

תסעדנו. היום תעטפנו. היום תפקרנו ברחמיך לחימים טובים. היום

תקרבנו לעברתך. היום תרחמננו. היום תשמע תפלאתנו. היום תתנו לחן ולחסד

ולרחמים. תחתמנו ברחמיך לחיים טובים:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה וגזרות טובות. נזכר ונחתם

לפניך אנחנו וכל עמק ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה ה', המברך את עמו ישראל בשולם. אמן:

יהיו לרצון אמר פי והגין לבי לפניך. צורי גאל: יהי שם ה' מברך. מעתה ועד עולם: ממזרח שמי

עד מבוao. מהלך שם ה': רם על כל גוים ה'. על השמים פבורי: ה' ארניינו. מה אדר שマー בכל הארץ:

הΖן אומר חצי קדיש:

תגידו ותקדר שמה רבא. (עוני: אמן) בעלמא דירא בראשותה. ומילך מלכottaיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה.

(שווים: אמן) בתקיכון ובוימונך ובחיי דבבון ישראל בעגלא ובזון קרב ואמר אמן. (עוני: אמן) יהא שםך

רבא' עד דארמן בעלמא" (הא שםך דרא מאברך לעלמי עריאיתך. ותשבח. ויתפאר. ויתרומים.

ונחמתה. ותהרר. ותעללה. ותעללה שמייה רבקשה ברוך הוא. (עוני: אמן) לעילא מאכל ברכתא. שיינא. תשבחיה

ואמירן בעלמא ואמר אמן. (עוני: אמן)

◆ סליחות ◆

החלק המרכזי החוזר בכל חמש התפילות ביום הכהנים הוא אמרת פיטויי הסליחות, המשולבת באזכרת שלוש עשרה מידות הרחמים, שכן עיקרו של יום הכהנים הוא בקשת סליחה ומחילה על עווניותינו.

כבר מראש חודש אלול מהധדות באזינו בעימות הסליחות. אומנם קולו של הגבאי הזמן הדוק על חלונות הבתים יום יום ומכרי "סליחות" התחלפו בצלול שעון מעורר, אך הם יישרו בזיכרוןנו עוד שנים רבות. פיטויים מבית

אבא, כוס תה מהביל עם נענע, ועוגעים. כמה געוגעים! יום יום באשמורות הבוקר, באוירה מיוחדת המשמורה לשעות צוכות אלו, עד ליום כיפור - שייש השיאים. על פי המסורת, ביום זה ירד משה רבנו בפעם השנייה מהר סיני ובידיו לוחות הברית - לאחר שאთ הלווחות הראשונים שבר בעת חטא העגל. מזל למדנו שאומנם יש חטא ועוון - והרי כולנו בני אדם - אך יש גם אפשרות לתיקון, סליחה וכפרה. הללו בעשים בתהיל ארור, יום אחר יום, עקב לצד אגדול. זה מסע של אלף מיל המתייחס בצד קtan.

נווהגים לעמוד לכל אורך אמרת הסליחות של תפילה נעילה.

שפט יהודיה ברחק ובצער. היישאג אריה בעיר:
מקנים ישועתך אבות ובניים. העניים והאבירונים:
עמד בפרקן בל נחאה לשחק. למזה ה' תעמד ברחוק:
יונתן עד שעריו מות הגיהה. יוישב הפלובים הופעה:
הבה לנו עוזרת מצער. היד ה' תקצר:

חידש ימינו בגלות יישן. עורה למטה תישן:
זכור בניך בארכץ לא להם. נזר לא יקרב אליהם:
קץ הנחחות גלה לגלמויה. ישמח הר ציון תגלונה בנות יהודיה:
שועתנו תעלה לשמי מרומים. אל מלך ושב על כסא רחמים:
כל הקהלה אומר יחד בנטעימה מיוחדת:

אל מלך ישב על כסא רחמים ומתחנה בחסירות. מוחל ענות עמו מעביר ראשון. מרביה מחייב
לחתאים. וסילקה לפשעים. עיטה צדקות עם כל בשר וrotein. לא ברעתם להם גמל. אל הורתנו לומר
מרות שלוש עשרה. זכר לנו היום ברית שלוש עשרה. כמו שהורעת לטענו מקרים. וכן בטיבת בתרותך. וירד
ה' באנן ויתיצב עמו שם. ניקרא בשם ה'. ושם נאמר:
וישבר ה' על פניו ויקרא:

"ה' ה' אל רוחם ותוען אורך אפים ורב חסר ואמתה: נזר חסר לאלאפנס נשא עון ופשע וחטא, ונכח"
ויפולת לשני ליחפה אתנו ונתקלנו:

כל הקהלה קורא יחד בקול פסוק זה, המבטאת את מהותו של ים הכהנים:
בי ימי זה יכפר עליכם לטהר אתקם. מכל חטא אתכם לפניהם ה' תפלה:

רחמנא אדרפֶר לוּ קִימָה דְאַבְרָהָם רְחִמָּא בְּרִיל וְעִבָּר:
(כלומר: בזכות אמרת י"עbor)
רחמנא אדרפֶר לוּ קִימָה דְיִצְחָק עֲקִירָא בְּרִיל וְעִבָּר:
רחמנא אדרפֶר לוּ קִימָה דְעַקְבָּק שְׁלֵמָא בְּרִיל וְעִבָּר:
רחמנא אדרפֶר לוּ קִימָה דְמִשְׁהָ נְבִיאָה בְּרִיל וְעִבָּר:
רחמנא אדרפֶר לוּ קִימָה דְהַרְןְּבָהָא בְּרִיל וְעִבָּר:
רחמנא אדרפֶר לוּ קִימָה דְיִוְסְפָּצְדִּיקָא בְּרִיל וְעִבָּר:
רחמנא אדרפֶר לוּ קִימָה דְרַדוֹר מְלָא מְשִׁיחָא בְּרִיל וְעִבָּר:
רחמנא אדרפֶר לוּ קִימָה דְפִנְחָס קְנָאָה בְּרִיל וְעִבָּר:
רחמנא אדרפֶר לוּ צְלָתָה דְשְׁלָמָה מְלָא בְּרִיל וְעִבָּר:
רחמנא אריס בְּמִינָך אֶצְחָמָה פרעָנָך בְּרִיל וְעִבָּר:
רחמנא בקסופי אפיק אתנית למקרי קפְרָך רְחָם עָלָך בְּרִיל וְעִבָּר:

רְחָמָנָא גַּלְיָגְבָּרְתָּךְ וֶפְרָקְלָן
רְחָמָנָא דִּינָן אֲפֵיק לְהֹהֵרָא
רְחָמָנָא דִּינָן רְחָמָנָא טְבִי גָּזָר עַלְן
רְחָמָנָא הַדָּרָךְ שְׂוִיעָלָן
רְחָמָנָא וְלֹא תַּתְּפַרְעַע בְּעוֹבְרָנָא בִּישְׁין מַנָּן
רְחָמָנָא יוֹאָר אֲשֶׁר עַלְן
רְחָמָנָא חָשָׁב עַלְן טְבָנָן
רְחָמָנָא טְבָנָן סְגִיאָן אִיתִי עַלְן
רְחָמָנָא יַתְּגַלְלוּן רְחָמָנָא עַלְן
רְחָמָנָא תְּחִבְּרָן בְּסְפָרָא דְּחָמָי
רְחָמָנָא תְּחִבְּרָן בְּסְפָרָא דְּצָדִיקִים וְחִסְרִים
רְחָמָנָא תְּחִבְּרָן בְּסְפָרָא דִּישְׁרִים וְתִמְמִים
רְחָמָנָא תְּחִבְּרָן בְּסְפָרָא דְּפְרָנְסָטָא טְבָתָא וּמוֹנִי טָבָי
רְחָמָנָא כְּבָשׂ חַמְתָּא וּרוֹגָזָא מַנָּן
רְחָמָנָא לְאַתְּעֵיד גַּמְرָא עַלְן
רְחָמָנָא מַחְלָל וְשַׁבָּק לְחוּכִין וּלְעַזְיָן
רְחָמָנָא נָהָר טֻבָּךְ אֲנָהָר עַלְן
רְחָמָנָא סָעֵיד וּסְמִיךְ הָיוּ לְזָן
רְחָמָנָא עֲבִיד עַמְּנָא אַתְּא לְטָבָּה
רְחָמָנָא פָּתָח שְׁמִיאָא לְצָלְתָּיָן
רְחָמָנָא צְלָוְנָא קְבָּל בְּרָעָא
רְחָמָנָא קְבָּל צְלָוְתִּין וּבְעַתִּין בְּעַתִּין עֲקָתִין
רְחָמָנָא רְחָם עַל נְשָׁבָתִין
רְחָמָנָא שְׁתָא טְבָתָא אִיתִי עַלְן
רְחָמָנָא תּוֹב מְנוֹגָן
רְחָמָנָא וְלֹא נְהַרְרַר רִיקָּם מִן קְפָּרָה:
וְיַעֲבֵר הַעַלְלָה וּנְקָרָא:

"ה' ה' אֶל רְחָמָס וְתַּחַזְעָן אֲרָךְ אֲפִים וְרַב חָסֵד אַמְּתָה: נִצְרָחָס לְאַלְפִּים נְשָׁא עַזְוָעַשׂ וְחַטָּאתָה, וְנַחַד"
וְסְלָחָתָה לְשָׁנָינוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנַחַלְתָּנוּ:
בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֲתֶכֶם. מִבְּלַחְתָּא תִּכְפְּרָנָה לְפָנֵי הַתְּהִרָּה:
המנגה המקבול הוא שכל מהקהל (גם ובעיר הילדיים!), שר את אחת מהshoreות לפני
הסדר, והקהל חזר אחריו:
עֲנָנוּ אֶלְיהָ אֱבָרָהָם עֲנָנוּ: עֲנָנוּ וְפַחַד יִצְחָק עֲנָנוּ: עֲנָנוּ אֶבְירָ יַעֲקֹב עֲנָנוּ: עֲנָנוּ מְגַן דָּוָד עֲנָנוּ: עֲנָנוּ הַעֲוָה בְּעַת
רְצִין עֲנָנוּ: עֲנָנוּ הַעֲנָה בְּעַת אַרְהָה עֲנָנוּ: עֲנָנוּ אֶבְירָ יַעֲקֹב עֲנָנוּ: עֲנָנוּ אֶלְהָי הַפּוֹקֶבֶה עֲנָנוּ:
וְשָׁמָסִים: עֲנָנוּ אֶלְהָא דְּמַאְרָ עֲנָנוּ: עֲנָנוּ בְּזָכוֹתָה דָּבָר יְחָא עֲנָנוּ. עֲנָנוּ מִשְׁגָּב הָאַמְּהוֹת עֲנָנוּ. עֲנָנוּ
עֲוֹרָת הַשְּׁבָטִים עֲנָנוּ:
עֲנָנוּ רְחָם וְחָנוּן עֲנָנוּ:

וּבְסֶפֶר חַיִּים זָכָרָנוּ וְחַתְּמָנוּ
ה' בְּיּוֹם יִשְׁוּעָתָה בְּשָׁרָנוּ וְרְחָמָנוּ
וּבְסֶפֶר חַיִּים זָכָרָנוּ וְחַתְּמָנוּ
ה' גָּלְגָּל הַמּוֹן רְחָמִיק עַלְנוּ
וּבְסֶפֶר חַיִּים זָכָרָנוּ וְחַתְּמָנוּ
ה' יִהְמֹןָ רְחָמִיק עַלְנוּ
וּבְסֶפֶר חַיִּים זָכָרָנוּ וְחַתְּמָנוּ
ה' בְּחוֹתָם עַל לְבֵב הַיּוֹם שִׁמְמָנוּ
וּבְסֶפֶר חַיִּים זָכָרָנוּ וְחַתְּמָנוּ
ה' רִיבָּה רִיבָּנוּ וְלִחְם לְרָחָמָנוּ
וּבְסֶפֶר חַיִּים זָכָרָנוּ וְחַתְּמָנוּ
ה' בָּרָךְ אָתְ לְחָמָנוּ וְאָתְ מִימָנָנוּ
הַקָּהָל עֲנוֹה "אמָן" עַל כָּל אֶחָת מַהְבָּקָשׁוֹת שַׁחַד אָמָר עַל פִּי סְדָר הַאֲבוֹת:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים שְׁמַע קְוָלוֹנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתָנוּ בְּרָצָנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים אֶל תְּאַבְדָנוּ בְּאַרְךְ גָּלוּתָנוּ: אָבָר פֶּלְקָםִים עַלְנוּ לְרָעָה:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים בָּרִיטָךְ זָכָר וְאָל תְּשַׁבְּחָנוּ: בָּרָךְ אָתְ לְחָמָנוּ וְאָתְ מִימָנָנוּ בְּשָׁרָנוּ
בְּשָׂוֹרֹת טּוֹבָות: בְּטַל מְעַלְנוּ בְּלַגְוֹרָות קָשָׁות וְרָעוֹתָות: בָּרָךְ אָתְ מִרְיָנָת יִשְׂרָאֵל
רְאַשִׁית צְמִיחָת גָּאָלָתָנוּ: בָּרָךְ אָתְ חִילִי צָבָא הַגָּנָה לִיְשָׂרָאֵל
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים גָּזָר עַלְנוּ גּוֹרוֹת טּוֹבָות: גָּלה בְּבוֹד מְלִכְיָתָךְ עַלְנוּ מִהְרָה:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים דְּרָשָׁנוּ הַמְזָא לְנוּ: דָּרְשָׁה דִמְנָנוּ מִיד קְפִינָנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים הַעֲתָר לְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם יְוּסָם בְּתְּפִלָּתָנוּ: הַחִזְרָנוּ בְּתַשְׁוָבָה שֶׁלְמָה לְפִנֵּיכָה:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים וְאָל תִּבְשְׁנוּ יְמִינָנוּ: וְגַנְקָרָא וְאַתָּה תְּעַנְנָנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים זָכָרָנוּ בְּזָכְרוֹן טֻבָּמְלָפְנִיכָּךְ: יְגַנְנוּ בְּדִינָנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים חָתָמָנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טּוֹבָים: חָתָמָנוּ בְּסֶפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים: חָתָמָנוּ
בְּסֶפֶר יִשְׂרָאֵל וְתִמְמִים: חָתָמָנוּ בְּסֶפֶר זִכְוָתָה: חָתָמָנוּ בְּסֶפֶר מְזוֹנוֹת וְפְרָנְסָה
טוֹבָה: חָתָמָנוּ בְּסֶפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה: חָתָמָנוּ בְּסֶפֶר גָּאָלָה וְיִשְׁוּעָה:
חִמְל עַלְנוּ וְעַל טְפִינָנוּ וְעַל עוֹלָלָינוּ: חָס וְרָחָם עַלְנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים טְהָרָנוּ מְעֻגְנָנוּ: טְהָרָנוּ מְטָמָאָתוֹנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים יְהָמוֹןָ נָא רְחָמִיק עַלְנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים כְּבָשׂ אֶת כּוֹבְנָנוּ: גָּלה אֶל תְּعַש עַמְנָנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים לְמַעַנְךָ עֲשָׂה אֶסְלָא לְמַעַנָּנוּ: חָז אֶת לוֹחִצָּנוּ: לְחָס אֶת לוֹחִמָנָנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים מְלָא מְשָׁאָלוֹת לְפָנָנוּ לְטוֹבָה לְעַבְרוֹתָנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים גַּקְמָא אֶת נְקָמָתָנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים סְמָן אֶת נְפִילָתָנוּ: סְמָן אֶת סְפָת דָוָד הַנּוֹפְלָתָה:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים עֲנָה אֶת עֲתִירָתָנוּ: עֲנָנוּ בְּיּוֹם קְרָאָנוּ: עֲנָה מְעֻנָּנוּ:
אָלָה יְנָנוּ שְׁבָשָׁמִים פָּרָנוּ מִידָּי בְּלַא אוּבִינָנוּ: פָּרָנוּ מִידָּי יִצְרָנוּ הַרָּעָ:

מי אל במוֹךְ נשָׂא עַזְן וַיַּעֲבֵר עַל פִּשְׁעָלָשָׂרִית נִתְחַלְתָוּ. לֹא חִזְיקָלָעֶד אַפְוּ בַּחֲפִזְחָסָד
הוּא:

יֹשֵׁב יְרֻחָמָנוּ יְכַבֵּשׁ עֲוֹנָתָנוּ וַיְתַלֵּיךְ בְּמִצְלוֹתֵינוּ יְסַבֵּל חַטָּאתֵם:
תַּתְנוּ אָמָתָל יְעַקֵּב חָסָר לְאָבָרָהּ אֲשֶׁר נִשְׁבָּעָת לְאָבָתָנוּ מִימֵי קָרְםָ

◆ תקיעת שופר ◆

ברגשו האחוריים של ימים זה, ישנו דבר שהוא מעבר לדיבור ולמילים - רק קול. קולו של השופר. צלול, עתיק יומין, והודר לעמקי הנשמה. בקריאת הפסוקים מהتورה, העוסקים במצבות תקיעת השופר החלה פעמי' בחמשים שנה - בשנות היובל, אנו נזכרים בכור שלקול זה ישנה מושמעות מיוחדת בעבורנו - הבשורה על חירות עולמית. כל העובדים שבין ליבותם; כל הקראות שבוט לבעליהם. כתעת, זהו רגע חירות נדיר שבו אנו מכירים על היותנו בגין חורין ומשחררים מהשלשלאות שככלו אותנו עד היום, ושבים הביתה, אל עצמנו.

החzon קורא:
"וְסִפְרָת לְךָ שַׁבָּע שְׁבָתָת שָׁנִים שַׁבָּע שְׁנִים שַׁבָּע פָּעָמִים, וְהִי לְךָ יְמִי שַׁבָּע שְׁבָתָת
השְׁגִים תְּשִׁיעָה וְאֶרְבָּעִים שָׁנָה:
וְהַעֲבָרָת שּׁוֹפֵר תְּרוּעָה בְּחֶדֶשׁ הַשְׁבָּעִי בְּעֶשֶׂר לְחֶדֶשׁ, בַּיּוֹם הַכְּפָרִים תְּעַבֵּרוּ שּׁוֹפֵר
בְּכָל אֶרְצָכֶם:

וְקָדְשָׁתָם אֶת שְׁנַת הַחַמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרְאָתָם דָּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יִשְׂבִּיה, יוֹבֵל הֵיא תְּהִיה
לְכָם וְשְׁבָתָם אִישׁ אֶל אֶחָזְתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפְּחוֹתָתוֹ תְּשִׁבוּ: יוֹבֵל הֵיא שְׁנַת הַחַמִשִּׁים שָׁנָה
תְּהִיה לְכָם, לֹא תְזַרְעָו וְלֹא תִקְצְּרוּ אֶת סְפִיחָה וְלֹא תִבְצְּרוּ אֶת נֹזִירָה: כִּי יוֹבֵל הֵיא
קְרֵשׁ תְּהִיה לְכָם, מִן הַשְׁדָּה תְאכִלוּ אֶת תְּבוֹאָתָה: בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הָזֶה, תְּשִׁבוּ אִישׁ
אֶל אֶחָזְתוֹ"

קבלת על מלכות שמיים

שמע ישראל. ה' אלהינו. ה' אחד: (פעמ' א'ח)

ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד: (פעמ' א'ח)

באמירת הפסוקים הבאים - שבע פעמי' - אנו מלויים את השכינה לעללה
אל מקומה מעל שבעת הרקיעים, לאחר שרתה בינוינו לאורך כל תפילות
יום היכיפורים.

ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים: (שבע פעמי')

קָרָאתִי בְּכָל לִבְנֵי ה' חֲקִיקָה אֲצָרָה: (שבע פעמי')

החzon אומר קדיש שלם:
יתגדל ויתקדש שם רבא. (עוונים: אמן) בעלמא דיברא כרעתייה. וימליך מלכותיה. ויצמיח פרקניה. ויקרב משיחיה.
(עוונים: אמן) בחזיכון ויזיכוכין בח'י ר' מלך בית ישראל בעגלא ובונון קרב ואמרנו אמן. (עוונים: אמן) יהא שם
רבא" עד "דאטורן בעלמא" יהא שם רבא מברך עללים וועלמי עלייא יתרבר. ווישתבה. וויתפאר. ווירווום.
וינחמתה. וויתהדר. וויתעלה. וויתהיל של שבילה דרכך בריך הוא. (עוונים: אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא
ונחמתתא. וואמירן בעלמא ואמרנו אמן. (עוונים: אמן)

אל הינו שבשים צוה אتنני ברכותיך: צוה אتنני ישועתיך: זדקנו במשפטיך: (עדקנו
בריננו):

אל הינו שבשים קרב לנו קץ הגאה: קרב לנו يوم הישועה: קרבנו לעבורתך:
אל הינו שבשים ריבה ריבנו ונאלנו: ראה בעני עמק ישראל: רפא כל חוליו עמק
ישראל: ראה בדרכך השעה:

אל הינו שבשים שעא את שועתנו: שית שלום ביניינו: שית שלוה בארכמנותינו:
אל הינו שבשים תנ שלום בארכז: תנ שbam בעולם: תנ שלום במלכות: תנ טל ומטר
לברכך בעתו בארכז: תנ זרע לזרע ולכם לאוכל: תנ לחם לפה לשבע:

אל הינו שבשים תנ פלטנו קטרת לפניך:
אל הינו שבשים עשה עמנו את לטובה. עשה עמנו את לישועה. עשה עמנו את
לדוחמים. ירא שונאיינו ויבוש. ייחזו אויבינו ויבלם. כי אתה ה' עוזרנו
ונחמתנו:

הפיוט "אם אפס רובע הקן" (שchar ברבי אפרים בן יצחק מגנשבורג ע"ה)
מספר את סיפור עקידת יצחק ומוסר לכל אורךימי הסlichot. כתעת, ברגשו
האחרונים של יום היכיפורים, אנו שרים רק את סוף של הפיוט, המבקש
לעורר זכות אבות בזכות יצחק אבינו עליו השלום שנעקד על גבי המזבח.

זידון לפניך במשחק. לער פספר יוחק. ברית עולם בל ימחק. את אברם ואת יצחק:
קוראין באים לך. באה עקרה תשקר. וצאנך ברוחמים תפקד. פני הצען אל עקוד:
עורקה גברתך להקץ גרדמים. למען תפחה חרדים גרדמים. להמשיך רוחם
וחסידיך משמי מרים. אל מלך יושב על כסא רוחמים:

אל מלך ישב על כסא רוחמים וטהנהג בחסידות. מוחל עונות עמו בעבור ראשון ראנון. מרבה מהילה
לחטאיהם. וסליחה לפשעים. עשה צדקות עם כלبشر ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר
מדות שלוש אשרה. זכר לנו היום ברית שלוש אשרה. כמו שהורעתך לענו מקרים. וכן פטוב בתרורתך:
וירד ה' בענן ותיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא:
ה' אל רוחים ויחון ארך אפס ורב חסד ואמת: נעד חסד לאלפים נשא עז ופשע וחטא, נקעה
ויפולחת לעוננו ולחטאינו ונחלתנו:

בימים אלה יכפר עליכם לטהר אתקם. מכל חטאיכם לפניך ה' תפארה:

אדם העומד על גשר ומשליך לתוכו נהר חפש מחפציו יודע גם יכחח
לעד מקום זה - לעולם לא יושב חפציו וכאליו נמהה הוא מעל פני האדמה.
בשעה זו, אנו מזכירים את דברי מיכה הנביא המבקש - תוך אזכור יג מידות
הראויים - שהקב"ה ישליך במצולות ים כל צאותינו: שייעלמו מעל פני
האדמה אליו לא היו מעולים! הכל גדול בדברי מيكا הנביא הוא שזו
האמת לעקב: זהה מהותנו האמיתיתינו אנו נקיים לא כל חטא ועון וטהורים
כבאים היולדנו.

על כן נקיה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת שער להעיר גלגולים מן הארץ והאלילים ברות יברתו. לתקון עולם במלכות שדי. וכל בניו בשדר יקראו בשם להפנות אליך כל רשות הארץ. יכירו וירדו כל יושבי תבל. כי לך תברע כל ברך תשבע כל לשון. **לפניך** ה' אלהינו יכירעו ויפלו ולכבוד שמן יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא. ולעלמי עד תמלך בכבוד. בכתיב בתורתך:

ה' מלך לעלם ועד: ונאמר: והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחר:

ובתורתך ה' אלהינו ב טוב לאמר: שמע ישראל, ה' אלהינו ה' אחר:
אחר כך אמרים:

יאו ויגיד צדקה, לעם נולד כי עשה:
לק אל בשמחה לחםך, ושתה בלב טוב יינך.
ביכר רצה האלים את מעשך:

אחרית דבר

יום הכיפורים השנה אינו דומה לשום يوم כיפור אחר שהיה לנו עד כה. מי שיר לעצמו כשהתחילה הדיווחים על התכשיות מגפה עולמית, אי שם בתקופת חג הפורים, שאfilו ביום ה兜ירם נמצא את עצמו במצב מתגרר כל כך.

מסוכר על רבינו שלום משאש, רבבה הראשי של ירושלים, שהוא נוהג לרכת עם מקל הליכה גם בזמן שלא היה צריך לו כלל וכלל. פעם אחת שאל אותו עוזרו, רבבי שמעון אבוחצירא (אחינו של הבבא סאלוי) על מהנהו המשונה. השיב לו הרב משאש: "cashaiti צער לימים בעיר מוקס שבמרוקו, פרצה בעיר מגפת טיפוס קשה ורבים מחברי נפטרו. אך אני חילתי, וכמעט שהלכתי בעולם; חום גופי עלה מאד והיתי על סף אפיקת כוחות. LOLLA התאחדה כל משפחתי בתפילה, ולולא מיטב הרופאים שטיפלו בי בזכות דאגתה של משפחתי, כבר הייתי בעולם האמת. באוטו ליל בלהות חלמתי שאני מתרפא מן המחללה, ואכן למחמת טיפולו בי בתרופה ניסיונית והתחלתי להתאושש. במהלך ההתאוששות מן המחללה נזקתי למקל הליכה לתקופה מסוימת."

"אך אם כך, מדוע אתה מסתובב עם מקל הליכה עתה, שנים רבות לאחר שהבראתך?" שאלו רבבי שמעון. השיב הרב משאש: "המקל מזכיר לי העבודה שביבתי, ואת תבררי הרבים שלא זכו לכך. כשהבראתך מן המחללה, קיבלתי על עצמי לחת את המקל אליו לכל מקום, כדי שאוכל להזכיר תודעה לאל כל זמן וזמן".

ונחננו? ומה יקרה איתנו לאחר שהקורונה תצא מחיינו? אם נחזור להיות שוב אותם אנשים ולנהוג כמו קודם?

כל הנראה, אין הדבר תלוי אלא בנו.

תקיעת שופר

תקיעה, שברים-תירועה, תקיעה
תקיעה, שברים, תקיעה
תקיעה, תרועה, תקיעה

תענו ותעטרו ברכמים מן השמים. תקבל עצקתם. תשמע תפלתכם ברכzon. ויענה כל עתירתכם. ופתח ה' אלהינו לנו ולכל ישראל אחים בכל מקום מהם: שער גילה. שער דיצה. שער אורה. שער אהבה ואחוות. שער ברכה. שער בית מקדש. שער גала. שער גילה. שער דעה והשלב. שער הדר והדר. שער הצלחה והרוחה. שער ווד טוב. שער ותיקות. שער זיוות. שער חזה. שער חכמה. שער בלחמה. שער בלב. שער טומר לבך. שער ישועה. שער בפטרה. שער מלחילה. שער נחמה. שער בפללה. שער בדור. שער למדור תורה לשמה. שער לב טוב. שער מזון. שער מלחילה. שער פרסה טבה. שער צדקה. שער ערוה. שער פרה ורביה. שער קבוץ גלויות. שער רפואה שלמה. שער רחמים. שער רצין. שער שלום. שער תשובה. שער קוממיות. שער קבולה. שער תפלות. שער קבוץ גלויות. שער רפואה שלמה. שער רחמים. שער רצין. שער שלום. שער תרזה. שער תפלה. שער תשועה. שער תשבה. וסידר מתוככם קנאה ושנאה ותחרות. ויקים בהם מקרא שכחותך ה' אלחיך אבוכם יסך עליכם כל פגעים, ויברך אוכם פאשר דבר לךם. ויחתמכם האל בסוף חיים טובים. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

תתקבל צלותך ובעתהן עם צלחתך ובעתהן דכל בית ישראל. קרם אבונא רכשmai ואראע ואמרו אמן. (עונים: אמן) ה' אלך רבא מן שמא. חיים ושבו יושעה ונחמה ושייבא ופאה וגאלה וסילחה וכפיה ורוח והצלחה. לנו וכל עמו ישראל ואמרו אמן. (עונים: אמן) עשה שלום במורמו. הווא ברוחך עשה שלום עליינו. ועל כל עמו ישראאל ואמרו אמן. (עונים: אמן)

תוקעים "תרעה גדומה", וסגורים את דלתות היכל. אחר כך אומר כל הקהיל יהוד:
כל בליך ווצר عليك לא יצלח, וכל לשון תקים אתך למשפט תרשיעי. זאת נחלת עברי ה' וצדקה נאמנים הם: ה' ייחתו מריבו על בשים ירעם ה' ידין אפסי ארץ, ויתן עז למלפיו וירם קון מшибחו: (שלוש פעמים)

קדיש" זה שלמא" (עונים: אמן) בעמאנ דראכערעה. ומלאך מלכוניה. ויקרב משיחיה. (עונים: אמן) בחיכון ובירוכין ובחריל דכל בית ישראל בעגנון ובכובך קרב אמור אמן. (עונים: אמן) ה' הוא שמה רבאה שמא רבאה עלהם יעלם על מאי תברך. ווישתבח. ווירפאה. ווירחומו. (עונים: אמן) יונחמתה דאמון בעדמא ואמרו אמן. (עונים: אמן)

ה' הוא שלמא רבא מן שמא. חיים ושבוע יושעה ונחמה ושייבא ורפואה גאלה וסילחה וכפיה ורוח והצלחה. לנו ולכל עמו ישראאל ואמרו אמן. (עונים: אמן)

עלינו לשבח לאדון הכל. לחת גדרה לוייזר בראשית. שלא עשנו בגוי הארץ ולא שמננו במשפחות הארץ. שלא שם חלקנו פהם ווגרלנו בכל המונם. שהם משתחים להבל וויק ווינטפליים אל לאוישע. יפסיק מעת. ואנחנו משתחים לפני מלך מלכי המלכים ה' קדוש ברוך הוא. שהוא נטה שמים ויסדר ארץ. ומושב יקרו בשמים ממועל. ושבינת עו בגביה מרים. הווא אלהינו און עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו. בכתיב בתורה. וירעת הים והשบท אל לבך, כי ה' הוא האלים בשמים ממועל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

צָהָר מבטיחה את עתידה היהודית של מדינת ישראל

היי שותפים באחודה ובשמירת זוהות היהודית של מדינת ישראל

'אור תורה סטון' היא רשות ענפה של מוסדות חינוכיים, תוכניות ומיזמים חברתיים המוחללים מהפכה בלימוד, מנוגות וחינוך יהודים בארץ ובעולם

OHR
TORAH
STONE

